

LA PUBLICITAT

ANY XLIX. — NUM. 16.499. — PREU: 10 CENTIMS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PASSEIG DE GRACIA, 34. — TELEFON 1481-A

BARCELONA, DIVENDRES, 4 DE FEBRER DE 1927

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 1316-A

Davant la Comissió d'Afers Estrangers del Senat francès, M. Briand ha informat sobre política exterior. Ha fet referència al resultat favorable de les negociacions amb Alemanya respecte les fronteres de l'est i l'oest. Ha dit que havia advertit a Stresemann que l'acord no seria definitiu mentre no fossin resoltes les qüestions relatives a la seguretat.

CRONICA

Les sales de ball

La intervenció de l'Estat i de les corporacions públiques en l'aspecte ètic de la vida social i individual, no és una cosa nova. És, al contrari, una cosa tan vella com la societat. Però la qüestió conserva una actualitat plena. Sovint veiem plantejada aquesta qüestió en els Estats d'avui, generalment en forma de reglamentació, i algunes vegades en forma de prohibició. El prohibicionisme nordamericà serveix de tema, ja fa alguns anys, a un amplíssim debat que té caïres seriosos i caïres còmics. Les begudes alcohòliques han estat prohibides, no sols als Estats Units, sinó encara a Noruega, a Suïssa (parcialment) i en altres llocs. I ara que el tema de l'alcohol va una mica de baixa a Europa, hom hi posa a discussió, com un substitutiu polemístic, el tema de la moralitat en les sales de ball.

La dansa, que és d'origen prehistòric, ha estat mirada amb recel pels predicadors i els defensors de la moral. És un lloc comú el considerar els balls, i sobretot els balls de societat — fins els balls en cases particulars — com incitants de la sensualitat i com causa de temptacions. És que hi ha en la dansa alguna cosa de diabòlic? El nostre Joan Sacs, home auster i purità, és un enemic de la dansa, de tota mena de danses, rítmiques o no. Tanmateix, ens sembla just d'establir entre les danses que es fan i es desfan, les distincions necessàries. Quan la dansa defuig la follia del moviment i les contorsions, és un joc rítmic que pot arribar a pures expressions de bellesa.

Però el ballar governat per un ritme serà, no és certament a dels "dancings", ni el dels balls de societat, ni tan sols el de molts balls que en les cases aristocràtiques i burgeses s'improvisen, segons una antiga tradició. Mentre que el ball artístic, àdhuc quan és frenètic, conserva la seva dignitat, els balls de baixa mena són, tant com espectacles immorals, espectacles lleïjos. No hi ha res més còmic, ni més insubstantial, ni més antiartístic que la multitud de les parelles rodant sense solta — i aï no podem dir sense solta ni vola —, entre empentes i converses, al so de la música vulgar.

Qui pot negar que entre els perills de corrupció i degradació hi ha les sales de ball? Per això els Governos que practiquen l'estatisme ètic dirigeixen una enèrgica ofensiva contra els "dancings", "tabarinas" i altres sales i salons de la mateixa mena. Aquesta ofensiva la veiem, no sols en la Itàlia feixista, sinó també en la Suïssa democràtica. En el cantó de Tessin han estat adoptades mesures curules disposicions sobre les sales de ball. L'activitat d'aquestes sales només serà autoritzada tres mesos a l'any, precisament del primer de gener fins al primer d'abril. (Noti's que d'aquest període hi va compresa la temporada de Carnaval.) I més, els joves i les joves de menys de setze anys d'edat no podran ballar en públic, i només seran admesos com a espectadors en el cas d'anar acompanyats de llurs pares respectius.

La prohibició de les begudes alcohòliques i la reglamentació dels balls són temes que es presten al comentari irònic i a la caricatura humorística. En el fons, són temes d'una gran serietat. Nosaltres no condemnem la mitja-rialla davant d'aquesta i altres problemes ètics. Però és evident que cap mitja-rialla, ni cap sonora rialla entera, no els pot suprimir ni eludir.

I amb això no volem significar que l'estatisme sigui una bona solució, ni tan sols una solució efectiva d'aquests problemes. El recent estatista té dos principis inconvenients: la ineficàcia de l'Estat i l'exemplarisme excessiu de la intervenció oficial. Si demanem que l'Estat intervingui minuciosament a les sales de ball, no podem negar-li el dret d'intervenir en altres aspectes de la vida moral i intel·lectual dels homes. No serà aquesta una qüestió de discreció, de tacte, de mesura, més que no pas una qüestió de principis absoluts? Un Estat que reglamenta els balls, tendeix a reglamentar el pensament.

A. ROVIRA I VIRGILI

El nostre amic Esteve Radix

Els lectors estaran contents, ben segur, de contemplar, en el gravat que acompanya aquestes ratlles, la fisonomia del nostre vell amic Esteve Radix, el polític croata. No hem tingut encara el gust de presentar-lo "físicament". Tenim una mica que els costarà de veure en aquest cavaller, grassó i farrós, d'expressió cordial i riallera, el polític turbulent, agre i desconcertant que hom s'ha habituats a saber comandant assegut en una poltrona ministerial o lamentablement instal·lat en les presons del rei Alexandre, però que difícilment podem imaginar-nos resignat a no representar el paper de protagonista a l'escenari de la política jugoslava.

Les Agències periodístiques ens han comunicat aquests dies la seva darrera facceta. En el curs d'una discussió sobre qüestions administratives, els nostres radixistes aconseguiren de tom-

bar el Govern Uzonovitch, que havien contribuït a formar. L'estabilitat d'aquest Govern — que ha durat algunes setmanes — era, tanmateix, intolerable!

Uzonovitch ha format un altre Govern amb dotze radicals i tres populistes o "clericals" eslovens.

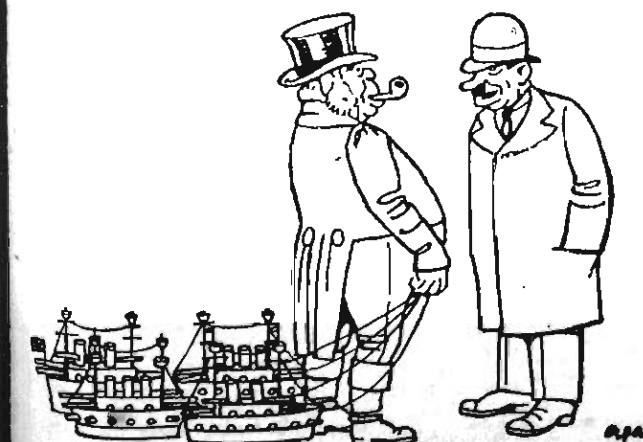
Pel que es veu, ha preferit prescindir de l'especial ajut dels croates radixistes. Haurà de comptar, però, amb els trucs de Radix, que no s'aviarà fàcilment a perdre el seu prestigi de polític inquiet i d'home d'aventura. Si l'actual situació dura gaire, no trigarem a tornar a veure el cabdill croata acostar-se d'una manera invertebrada a la força. Hom anuncia, però, que del nou Govern, que té tres dies, han dimitit ja, dos ministres radicals...

La política

AGUSTI GARRIGA

Ahir acompanyarem el cadàver d'aquest estimat company amb el cènter. Benemèrit de la seva distingida família veia comparida la seva aflicció per tots.

Reposi en pau.

Full de dietari

LES LLAGOSTES

Fullejant una vella col·lecció de comèdies he topat amb una d'Emile Fabre, "Les sauterelles". Aquestes llagostes eren els funcionaris colonials francesos — francesos perquè l'obra és una obra escrita i estrenada a París; no hi ha, però, cap motiu per creure que els funcionaris anglesos, alemanys o holandesos es comportin d'una manera tan diferent, tan diferent, que faci impossible l'aplicació d'aquest nom suggestiu: llagostes.

La plaga de la llagosta és terrible. Comença per obscurir el sol — és un moment i no el pitjor — després cau damunt els sembrats i forma una, dues, tres capes. L'apetit d'aquests insectes, baldament sigui petit, causa estralls: són tants milions de boques! No sols mengen, sinó que escampen llur llavor sobre els camps devastats. Lleven tota verdor, roseguen tota branca, esterilitzen tot conreu... i, a més a més, hi deixen una nova generació de llagostes.

Però heus aquí que tot descrivint la malignitat d'aquests insectes, ja prou mal reputats, abandono el meu objectiu. És el perill de les metàfores: ens hi embarquem pels entusiasmes i ja no sabem on diantre ens menen.

Els funcionaris colonials, sembla que són una mena d'alcaloide dels funcionaris territorials, és a dir, dels que no surten del perímetre de la pàtria. Fora d'aquesta censura impersonal i col·lectiva que exerceix una societat sobre l'individu que hi pertany, deixen obertes les aixetes de llur instint. La inferioritat, almenys aparent, dels indígenes que els volten, sembla que autoritza llurs atzagaïdes. A més a més, els funcionaris colonials senten la necessitat de compensar d'alguna manera el sacrifici que han fet en allunyar-se de la pàtria: qui ha de pagar aquesta compensació són els indígenes?

En la comèdia de Fabre — temps ha no representada, la seva estrena data del 1912 — abunden els acudits plants. Hi ha, per exemple, el cas d'un intèrpret que acaba de rebre l'encàrrec de fer un parlament apaiçador als indígenes malcontents, gairebé sublevats. L'intèrpret ha de confessar que no coneix l'idioma dels país. Creixu que els funcionaris que l'escolten s'indignen de la seva audàcia, tulgo barra? No, senyor. D'ells d'ell, tot irritat: "Mai no ho hauria cregut! Ja fa tres anys que som aquí i aquests salvatges encara no saben el francès!"

CARLES SOLDEVILA

Carnet de les lletres

"TERRA AMOROSA"

"Totes les cases a nosaltres presenten — llur gràcia i definida forma — no pas com són, sinó com jo les sento."

Amb aquests mots s'obre el llibre "Terra amorosa", de Fidel S. Riu Dalmáu, de Manresa. Heus aquí un poeta conscient de la seva activitat recordadora. Sap que esguarda "els espectacles naturals i l'home" banys d'una llum que és el guspiu de joia i "illumina el món amb un somriure". Ens trobem, doncs, en presència d'un poeta que deforma idíllicament el paisatge.

"Terra amorosa" és un llibre que s'ha anat fent en uns quants anys. No ens meravella, doncs, de descobrir-hi ple d'altres i baixos d'inspiració i de tècnica. És un llibre divers. Versos tan inexpressius com: "Quina cosa tan estranya — caminant per la muntanya!" són compensats, de sobtes, per estrofes àuries com aquesta: "Al cim arribem a l'austral — quan l'alba la llum destrueix. — Puc veure somriure el dia — al llavi del firmament."

A despit de la diversitat assenyalada, "Terra amorosa" és l'expressió d'un temperament poètic ben definit. Els versos de Riu-Dalmáu són grisos com una boïra d'argent. Reclen un escriptor àvid de jugar amb la paraula i fer-la cristallina. A "Terra amorosa" hi ha més sensibilitat que inspiració, diríeu que la forma hi és més torturada que no pas la imatgeria i el pensament.

Riu-Dalmáu és, sobretot, un bell epigramatista. Estilitza les muntanyes i els arbres. Els deixa sense fulles, però dringants. (La selva, en els seus versos, té ecos metàfísics.) I, de vegades, en el sonet titulat "Só com l'alzina", per exemple, ateny una profunditat lírica de la millor mena. Líquida i clara com un gorg pirenenc.

T. GARCES

Es tracta d'unitat moral; jo vull l'ànima de la nació: sense aquesta el cos no és res; o, millor, sense aquesta el cos no es farà.

G. MAZZINI

Informacions de «La Publicitat»

L'homenatge d'avui

Els primers temps d'Ignasi Iglésies

La Catalunya de l'esperit homenatja avui Ignasi Iglésies. Més que una apologia, que no cal, més que un estudi sobre el seu teatre, innecessari també, ens plau avui de conèixer els primers temps d'aquest home gloriós. Sospitem que plaurà més als nostres llegidors també. Una conversa amb el dramaturg il·lustre ens forneix les dades.

Era a l'any 1871 que a Sant Andreu naixia Ignasi Iglésies. Al seu carrer, un carrer típicament fabril, vivia voltat de la gent que ha evocat en el teatre la seva tendresa. Era el seu pare ferroviari de la línia del Nord. L'illustre dramaturg va sentir de petit, de molt petit, l'atracció del teatre. Tenia set o vuit anys tot just quan pintava decorats per una representació que una colla d'amics del seu temps feien a les golfes, o a les entrades d'alguna casa. Ignasi Iglésies — ens ho confessa — aprofitava les sortides dels seus pares per a desmuntar el llet i instal·lar un escenari a l'alcova. Feia de director i de primer actor sempre. El teatre, tant com l'escola, nodria els seus anys d'infant.

L'època, cal dir-ho, era ben propícia a desenvolupar vocacions com la del nostre dramaturg. Les companyies teatrals arribaven a Sant Andreu fent el volt de Sant, a Sant Andreu i Badalona. Era al fort de la glòria d'en Pitarra. Era al bo del melodrama. Els cafès, a més, donaven per vint cèntims calé i titelles. L'afició als titelles no va ésser gens tardana tampoc en l'autor d'"Els vells". No perdia cap representació i estrafecia l'espectacle a casa seva.

Ignasi Iglésies ens conta ara ingènument les trifulques d'aquells primers temps, quan no podia pagar-se encara l'entrada. La meua solució — ens diu — era ben fàcil. Un amic de casa tocava el contrabaix. Jo l'espe- rava a la porta del teatre. Bon punt arribava, prenia el contrabaix per un cap i simulava d'ajudar a entrar-lo. Recordo bé — afegeix — la primera nit que vàreg passar en el teatre. Feien "El registre de la policia". Un oncle meu va convidar-me-hi. Eren les dotze — com ho recordo! — faltaven quatre actes, encara. Quina delícia, em deia. Aquella nit vaig prendre el primer cafè per a mi sol. Va ésser una alegria que no goso tuitar d'infant. Era potser la primera sensació de l'home que creixia. Aleshores — quin temps! — la gent menjava i bevia al teatre.

Cursats els primers estudis, per mor del trasllat del seu pare a Lleida va haver d'anar-hi el nostre dramaturg també. Allí va acabar el batxillerat, però va aconseguir també gestes molt més sorollosos. La fallera del teatre va abandonar-se encara en ell. Aleshores actuà d'actor i de director també, però amb ambicions més altes. Va representar "L'Esquella de la Torratxa", amb música i tot, en una societat escolar que es deia Societat Cervantina. A Lleida — recordem-ho — va estrenar el gran dramaturg la seva primera obra: "La força de l'orgull". Ell mateix va fer de protagonista. Va obtenir-hi un gran èxit. L'obra que sovintejava més en el repertori estudiantil era "L'últim grau", de Lleo Fontova. El poeta de les "Oirnes" fa aleshores versos humorístics — sàtures de companyys o de professors.

També a Lleida van trobar mitjans d'entrar al teatre d'esquellistes. El seu petit renom d'actors feu que els sol·licitessin per a fer de clac, una clac distingida i intel·ligent, és clar. Per un rat, que era el preu de l'entrada general, seien a butaca.

D'aquesta estada a Lleida Ignasi Iglésies en recorda amb enveja la seva coneixença amb Pi i Margall. Era fresca en ell la lectura de "Les Nacionalitats". Pi i Margall va escureix a passar aleshores per Lleida, camí de Barcelona. Iglésies, fervoros, inquiet, no va vacillar a seguir-lo. Va romandre tres dies a la ciutat d'amagat de casa seva. — Aquella finor de vori — ens diu —, aquella barba blanca, nitidíssima, aquells ulls petits llucats, més que ulls, finíssimes agulles, aquella pulcritud, aquell perfum de distinció que hi havia en Pi i Margall, van impressionar-me amb una suggestió enorme, que no se m'ha esborrat pas gens.

Tenia Ignasi Iglésies disset anys quan va tornar a Sant Andreu amb els seus. Fundà tot seguit una societat catalanista. Va dirigir i va fundar innombrables revistes. Va encendre un foc d'inquietuds que cremà amb una flama juvenilsíma.

Aleshores el gran home de teatre volia ésser pintor. El seu pare, però, s'hi oposava, perquè en ell, home senzill, art volia dir misèria massa sovint. Volia que fos enginyer. El seu alt carrer a la Companyia del Nord li permetria de fer-lo pujar de pressa. A desgrat d'aquesta resistència, que no fou ni de bon tros invencible, Ignasi Iglésies començà els estudis de pintura. Va anar a l'Acadèmia Balcells. Més tard a Llotja, on va trobar-

se amb els Canals, Mir i Sunyer, que aleshores també començaven.

Joaquim Vayreda tenia una gran il·lusió i una gran fe en la vocació pictòrica de l'autor de "Els vells". La dificultat d'elements per a estudiar pintura i la facilitat d'elements que la literatura permet, van iniciar en ell una baralla, no gens breu ni fàcil de resoldre. Potser l'actitud dels seus va col·laborar a la decisió del nostre dramaturg a favor del teatre. Vull ésser autor dramàtic — deia un dia a Joaquim Vayreda —. Si a vint-i-cinc anys he tingut èxit, ho deixaré córrer, creieu-me. I començà a estrenar: "L'impenitent", "L'àngel de fang", entre altres. El poeta humorista esdevé ara romàntic, sentimental a la manera d'Espronceda. Era ple de la lectura d'Höfner, Mirbeau, Hauptmann. És genial o foll, deia la gent. Cap teatre no li obria les portes ni era fàcil que les hi obriessin per aleshores. Ignasi Iglésies, febrós, crea una companyia d'aficionats que en diu "L'Avançada". Segueixen tot Catalunya: Sitges, Vilanova, entre altres llocs on representen les seves obres: "Fructidor", "La resaca", "Els primers freds", "Els conscients", "El cor del poble", "La mare eterna", "La nit de Sant Joan". Estrenaven també a Sant Andreu i van fer alguna representació al teatre Liric de Barcelona. Es joïa de constatar que algunes d'aquestes obres que estrena- ren aficionats han estat traduïdes a més de tres idiomes.

Ignasi Iglésies — com és bell de recordar-ho avui — va entrar al Teatre Català amb un diàleg. El seu nom aleshores havia arribat a un gran aldarull. Era ben bé admiració? No gosàrem dir-ho. Ignasi Iglésies, però, va ésser el primer entre nosaltres de fer sorgir apassionats del teatre. Introduï el teatre social que era un teatre enfront del de Pitarra, tant en voga. El primer actor de Rómula va demanar a Ignasi Iglésies, per arrodonir el programa del seu benefici, una obra curta. Va donar-li "Els invencibles", que era un diàleg. Després d'aquesta estrena, els autors de la casa van oposar-se a què se li representés res més. Va caldre esperar un temps que no fou pas d'inacció per al gran dramaturg.

Un dia finalment — ens diu — vaig decidir-me a anar a veure En Tutau i portar-li "L'escorç". L'home, ple de recel, va dir-me que hi tornés dintre uns dies a saber la resposta. Va fer-me passar dies i més dies. Cada setmana hi anava. Encara no ho havia pogut llegir. Un dia, cansat, descoratjat, vaig dir-li, amb més coratge que mai, però: "Tornaré una sola vegada. Si no el llegiu, torneu-me". Si us plau, l'estreneu. L'obra va agradar-li. El dia que vaig anar a recollir-la va dir-me que l'estrenaria la temporada vinent perquè restaven pocs dies de temporada i Don Angel havia d'estrenar. De passada va fer-me un sermó. Quants anys tens — va preguntar-me. Jo en tenia aleshores dinou. Dinou anys? — va fer —. Creu que aniràs lluny... Ho recordo ara amb un pler infantil — afegeix.

La temporada vinent va estrenar "L'escorç". Va tenir un bon èxit. Com que l'empresari havia renyit amb l'empresa de Rómula, va haver d'estrenar-lo al teatre Granvia, que era on hi ha el Ritz avui. Va representar-se trenta tres vegades. I aleshores es feien només quatre representacions setmanals.

En Tutau, radiant, després de l'estrena, va dir-me si tenia una altra obra. Jo no la tenia, però per no deixar perdre l'oportunitat del comitè vaig dir-li tot seguit que sí.

— Com se diu? — va demanar-me.

— "L'Argolla" — vaig respondre im- provisant el títol.

— Quants acte té?

— Quatre — vaig dir improvisant el número d'actes també.

— Així, doncs — va afegeix — d'aquí vint-i-quatre dies, porteu-me-la. L'estrenem tot seguit.

Realment el dia convingut, Ignasi Iglésies va portar-li. L'estrena — és molt curiosa — va haver-hi garrotades i tot. Una veu va cridar: "Mori l'autor!" Era un altre temps, realment — diu Iglésies — amb una certa melangia.

D'ençà d'aleshores, vénen ja les glòries estrenes de "El cor del poble", de "La mare eterna", de "Els vells", de "Les garces" i de "Foc nou", que han conyit de glòria la testa magnífica d'Ignasi Iglésies. Qui gosaria evocar-les ara com una cosa passada? Són actuals, actualíssims encara. El poc temps de retraïment de l'autor de "Els vells" no ha pogut esvair l'escat d'ovacions que l'havia aclamat amb passió. L'estrena de la seva obra darrera ens ho diu prou. Un homenatge a Ignasi Iglésies fóra, doncs, oportú tothora.

— Us pregaria — ens diu Ignasi Iglésies — aquests primers temps vindriquisis la memòria del meu pare, home de cor, ànima generosa. El meu pare, emmilitinat pels qui li deien que l'heret i miserable, era tot u, havia dubtat més d'un moment. El dia de l'estrena de

COMENTARIS

El joc del senyor Ors

El senyor Eugeni Ors, al cap de molts pocs dies d'haver escrit que Mussolini és un dels seus, ha publicat a l'A B C unes gloses antinacionalistes. El glossador envesteix Chesterton, Belloc i Julià l'Apòstata. Entre les seves frases d'intenció llarga, reproduïm aquesta, que ve a ésser el resum de l'escrit orsià: "Tengo la persuasión de que la condena, tan sonada, de la *Action Française* por Roma no es más que un primer paso hacia la condenación de todo nacionalismo."

Però és que el senyor Ors no s'ha adonat dels íntims lligams que existeixen entre la doctrina de l'*Action Française* i la doctrina i la pràctica de Mussolini? A cap persona intel·ligent no li ha passat per alt que el cop de Pius XI contra l'*Action Française* ha repercutit sobre el feixisme. Els qui dubten de la identificació ideològica que fa el Papa, en certs aspectes essencials, entre l'*Action Française* i el feixisme, poden llegir la recent lletra del Sant Pare sobre els "Baillia". Però ja sabem que Eugeni Ors no ha estat mai un escriptor documental. Ell no coneix sinó superficialment molts dels temes de què tracta. I quan tracta un tema, prescindeix de moltes dades: de les unes, perquè no les sap; de les altres, perquè, tot sabent-les, li fan nosa.

En el joc orsià, després de la contradicció ve la confusió. Tot seguit del fragment copiat, el senyor Ors escriu: "Ya hace tiempo viene advirtiéndolo, en Bélgica, voz eclesiástica autorizada, en admonición, sobre todo, contra el movimiento llamado flamigante." Qui no entén l'al·lusió i la intenció del senyor Ors? Però és el cas que ell confon, com qualsevol redactor de periòdic pseudo-liberal, el nacionalisme de l'*Action Française* i el nacionalisme flamenc.

Sap això el senyor Ors? No ho sap! En tot cas, li convé de prescindir-ne. On quedaria, del contrari, el joc de paraules i el joc d'al·lusions del glossador? Ell tan aviat es col·loca sota el signe de Roma, com sota el signe de Mussolini o de Georges Sorel.

Cartes de Londres

El darrer escàndol

Londres, gener.

El que demostra amb més claredat que la vida social anglesa està posada sobre mitja dotzena de convencions d'una força granítica són els escàndols que de tant en tant s'hi produeixen. El d'ara, es pot qualificar d'escàndol de primer ordre. Es refereix res menys que a la vida privada — o millor dit, sub-privada — de Gladstone. Ha sortit un senyor i ha escrit que Gladstone tingué una vida èrctica clandestina considerable.

Gladstone és, en aquest país, una mena de custòdia. Fou un dels grans primers ministres del segle passat. Alternà amb Disraeli la primera funció del país a l'època de la reina Victòria, que fou, com tothom sap, un dels moments en què hi ha hagut a Anglaterra més seriositat, més moralitat i més to nasal. Era liberal, radical, espiritualista. La seva vida privada fou un model de pures, de ciutadans i de polític fins a l'extrem que Gladstone és un d'aquells noms model·les sobre els quals la més petita ombra de discussió queda ofegada pel pes cíclop del respecte general. I bé: ha sortit un home, mister Wright, que fou només secretari adjunt del Consell Suprem de Guerra, que ha escrit textualment: "Gladstone fundà la gran tradició seguida des de llavors per molts dels seus amics i successors amb piadosa fidelitat, de parlar en públic el llenguatge del més alt i més estíctic principi i de perseguir i de posseir, en privat, tota classe de dones".

Em sembla que és clar. Els hereus de Gladstone, l'actual Lord Gladstone, escriu davant d'aquest paràgraf que el seu autor era un mentider i un covard. Inmediatament Mr. Wright li posava una querrel·la per injúries, de la qual n'ha seguit la sensacional vista d'ara i l'escàndol consegüent. Hom ha posat al sol tots els drapets de la vida privada del gran home, i han anat sortint com aquell que estira cires les anècdotes més enjogassades i divertides del ciutadà exemplar. La gent llegix columnes i columnes del procés materialment amb la boca oberta. Per davant de la cara astorada de la gent han començat a passar fills naturals i aventurers, grans cortisans i agents polítics. Mr. Wright ha demostrat ésser un veritable especialista de la vida subterrània de l'estadista. Naturalment, hi ha un nombre reduïssim de persones que coneix a fons la qüestió. Potser entre aquestes persones hi ha fins i tot algun historiador recone-

gut de la vida de Gladstone. Però certs judicis i frases que ara hom ha sentit, per exemple, la de Lord Milner, segons la qual Gladstone fou un home governat pel seu hàbit, ha fet enrojolar la puresa del país.

Naturalment, hi ha coses interessants. Olga Novikov fou una dona russa d'una bellesa i d'un encís extraordinaris que el Govern britànic trameté l'any setanta a Londres per fascinar Gladstone. Lord Wosley, en la seva "Vida de Gladstone", parla d'aquesta dona amb aquella enraonada capacitat, per no dir tota la veritat, que caracteritza els més grans historiadors. Però el cert és que sembla que gràcies a aquesta dona i a través de Gladstone, la política anglesa d'aquella època amb Rússia i amb Turquia canvià completament.

Aquests escàndols els pot resistir només, és clar, un país de vida social fortíssima. Altres països, sota un explosiu semblant, saltarien estallats i no hi hauria més remei sinó fer un cop d'Estat intermitent per mantenir intangible la urna de la veritat oficial. I tot plegat és independent de la condemna a què pugui ésser sotmès l'autor de l'afirmació sensacional. Mr. Wright pot ésser perfectament condemnat i creure tothom en públic que el doble joc de la vida de Gladstone no existí mai. En privat, tothom agafarà del procés el que podrà. I en tot cas, el públic sortirà del procés educat, vull dir amb més reserves per al cinisme. Protesteu? Politicament parlant, si no hagués, sin estat els cínics que han destruït la teoria dels grans homes invulnerables i la doctrina de la intangibilitat de les notes oficioses, encara portaríem faldilles de palla i una anella penjada al nas.

El més trist és la boca que obre la gent que creu que els grans homes són diferents dels altres homes, que són més purs, més savis, més forts, més bells que els altres homes. En aquest punt, les nostres idees són les mateixes que els dels homes de les cavernes. No tindria res d'estrany que e procés de la vida sub-intima de Gladstone faci dir a algun que puc menys estadista del que es deia. Però què té a veure una cosa amb l'altra? Gladstone fou un primer ministre esplèndid. Fou, a més, un home que no deixà res per verd. Si hom barreja una cosa amb l'altra hom s'exposa a haver d'acceptar aquest fet absurd: que jo sóc un bon escriptor perquè m'agrada l'estufat de conill de hosc.

JOSE PLA

Les Arts

Demà, dissabte, s'obren a la Sala Parés les exposicions dels pintors Alexandre de Cabanyes, Ramon Laporta, Josep Moner, Martínez Vázquez i Claró.

Avui es tanquen les exposicions del pintor Gili i Roig, i la de Marquès Puig.

El pintor català Hermen Anglada, que des de fa temps resideix a Mallorca, ha rebut la notícia que a l'exposició de Filadèlfia, hi ha estat concedit el premi d'honor i la medalla d'or.

M. FONT

NOTICIARI

PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	1926	1927
1 any	750	850
6 mesos	400	450
3 mesos	200	250

METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Estació general atmosfèrica situada a les 7 hores del dia de febrer de 1927:

El nou centre de baixes pressió s'ha desplaçat cap a Escandinàvia i la zona de pressió alta s'ha desplaçat cap a l'Atlàntic.

Al Dispensari de l'Estació s'han fet, en el mes de gener, 2.628 visites o guariments, 142 injeccions, 140 aplicacions elèctriques, 39 anàlisis, 7 vacunacions i 6 petites operacions, la qual cosa dona un total de 2.962 serveis. A més a més, s'han lliurat gratuïtament 230 especifics farmacèutics, el valor dels quals és de 1.025 pessetes.

Els malalts assistits per primera vegada han estat 573.

CALÇATS CREUS

ARIBAU, 24

AVIS

Continuen les grans rebudes de preus, segons costum de cada any, després del balanç. Lots de senyora i de senyor, resta de numeració, a 10 i 15 pessetes el parell.

MOBLES

LES ONZE PORTES

Preu fix Ronda St. Pau, 46. Preu fix Obidreuna economia i bon resultat comprant en aquesta casa.

EL VAPOR "OHIO" MARXARÀ

aquest migdia cap a Mònaco i altres ciutats de la Mediterrània.

JOIES, VERITABLE OCASIÓ

objectes usats de totes classes. Preu fix. Tallers, núm. 41.

DOMÀ, DISSABTE, DIA 5, EN LA SEVA ESTACIÓ DE BARCELONA-MORROT

la hora les onze del matí, la Companyia dels Ferrocarrils de M. S. A. procedirà a la venda, en pública subhasta, de diversos vagons de carbó procedents d'Astúries, que no han estat retirats per llurs consignataris.

LES PERSONES QUE DESITGIN PRENDRE PART A LA DITA SUBHASTA

poden informar-se en l'esmentada estació de Barcelona-Morrot de les condicions.

SI VOLEU DINER SENSE USAR DEMANEU-LO A L'HIPOTECARI ESPANYOL

que, amb garanties, en proporcionarà ràpidament. Oficina Oficial: Barcelona, Carrer Alt de Sant Pere, 18, pral.

AVUI, DIVENDRES, A LES DEU DE LA NIT

el Centre Excursionista de Santar A. Torres celebrarà la reunió general ordinària que preveuria el reglament, recordant-se als socis l'obligació moral que tenen d'assistir-hi.

DIUMENGE VINENT, AQUEST MATEIX CENTRE PORTARÀ A CAP

una excursió als Castells de Gervelló i d'Aramunt, fent el següent itinerari:

MOLINS DE REI, CORVELLÓ, SANTA MARIA DE CORVELLÓ, BRUGUÉS, CASTELL D'ARAMUNT I TORREDA

per Sant Climent. Se sortirà de l'estació de França a un quart de vuit del matí.

AHIR AL MATÍ VA ATRACAR AL NOSTRE PORT EL VAPOR "OHIO"

en el qual viatgen uns tres cents turistes anglesos en creuer de turisme per la Mediterrània, els quals, distribuïts en automòbils, recorregueren la nostra capital i visitaren els seus principals monuments i realitzaren alguns dels una excursió al Tibidabo.

LA SOCIETAT D'ATRACCIÓ DE FORASTERS

obsequià els distingits

A LA TARDA EN SINDREU OBTINGUÉ UNA RÀPIDA VICTÒRIA

sobre Torkil Petersen, malgrat l'esforç del jugador de Dinamarca. En Sindreu se'n presentà en molt bona forma i jugà amb molt cap, i així és motiu d'una victòria tan decisiva.

EL DOBLE ENTRE LES PARELLES A. PETERSEN-GLEUP

i Juanico-Tarruella era esperat amb ansietat. La parella danesa havia venut en tres sets a Sindreu-Olano el dimecres i s'havia mostrat molt segura i compenetrada. No era d'estranyar, doncs, que el resultat del partit se'n presentés, abans d'entrar els jugadors a la pista, amb totes les circumstàncies desfavorables.

PERÒ, COMENÇA EL JOC I DE BELL ANTEVI

es mostraren els nostres jugadors en una forma mal vista. Tant en Juanico amb els seus forts drives i segurs smahs, com en Tarruella amb els blocadissims i una bola impecable i els dos amb una compenetració i entusiasme impossibles de descriure, desconcertaren absolutament els seus temibles adversaris, els quals amb tot i fer grans esforços per a millorar el resultat, no pogueren adjudicar-se cap set. En Juanico i En Tarruella foren felicitats pel seu èxit, el qual proporcionà a l'equip local un punt amb el qual hom endevina la quasi seguretat de la victòria final.

EL DOBLE DE SENYORETES, VISTOSÍSSIM I SEGUIT

amb creixent interès pel nombre públic que el presenciava, començà amb un joc molt igualat, adjudicant-se el primer set les jugadores daneses, però el segon fou d'un constant domini de la parella local i en ell, tant per part de la Isabel Fontrodona, com de la Rosa Torres, es dugueren a terme jugades brillantíssimes. Finalment, el tercer set fou per sis a cap i el resultat del partit fou acollit amb entusiasmes aplaudiments.

QUEDA, DONCS, EL MATCH AMB VUIT PUNTS A FAVOR DE BARCELONA

contra una parella que n'ha aconseguit l'equip danès. Veurem si amb les actuacions de disabte i diumenge es manté aquesta superioritat o si, al contrari, serviran perquè l'equip visitant doni al nostre una rèplica contundent. Cal remarcar que manquen jugar els dos individuals d'A. Petersen, el jugador que aquests dies ha causat una impressió més gran pel seu domini del joc.

AVUI, DIVENDRES, NO ES JUGARAN PARTITS

per tal de donar un descans als jugadors. En l'edició de demà publicarem l'ordre de joc de dissabte.

ELS RESULTATS TÈCNICS DELS PARTITS, SÓN ELS SEGÜENTS:

J. E. d'Ollano venç a A. Velschow-Rasmussen, per 3-6, 6-3, abandona. F. Sindreu a Torkil Petersen, per 6-2, 6-3, 6-4.

JUANICO-TARRUEL·LA A A. PETERSEN-GLEUP

per 6-1, 6-1, 6-4. Senyoretes Fontrodona-Torres a Mrs. Dam-Miss Frederiksen, per 5-7, 6-0, 6-0.

LA TARDIA EN SINDREU OBTINGUÉ UNA RÀPIDA VICTÒRIA

sobre Torkil Petersen, malgrat l'esforç del jugador de Dinamarca. En Sindreu se'n presentà en molt bona forma i jugà amb molt cap, i així és motiu d'una victòria tan decisiva.

EL DOBLE ENTRE LES PARELLES A. PETERSEN-GLEUP

i Juanico-Tarruella era esperat amb ansietat. La parella danesa havia venut en tres sets a Sindreu-Olano el dimecres i s'havia mostrat molt segura i compenetrada. No era d'estranyar, doncs, que el resultat del partit se'n presentés, abans d'entrar els jugadors a la pista, amb totes les circumstàncies desfavorables.

PERÒ, COMENÇA EL JOC I DE BELL ANTEVI

es mostraren els nostres jugadors en una forma mal vista. Tant en Juanico amb els seus forts drives i segurs smahs, com en Tarruella amb els blocadissims i una bola impecable i els dos amb una compenetració i entusiasme impossibles de descriure, desconcertaren absolutament els seus temibles adversaris, els quals amb tot i fer grans esforços per a millorar el resultat, no pogueren adjudicar-se cap set. En Juanico i En Tarruella foren felicitats pel seu èxit, el qual proporcionà a l'equip local un punt amb el qual hom endevina la quasi seguretat de la victòria final.

EL DOBLE DE SENYORETES, VISTOSÍSSIM I SEGUIT

amb creixent interès pel nombre públic que el presenciava, començà amb un joc molt igualat, adjudicant-se el primer set les jugadores daneses, però el segon fou d'un constant domini de la parella local i en ell, tant per part de la Isabel Fontrodona, com de la Rosa Torres, es dugueren a terme jugades brillantíssimes. Finalment, el tercer set fou per sis a cap i el resultat del partit fou acollit amb entusiasmes aplaudiments.

QUEDA, DONCS, EL MATCH AMB VUIT PUNTS A FAVOR DE BARCELONA

contra una parella que n'ha aconseguit l'equip danès. Veurem si amb les actuacions de disabte i diumenge es manté aquesta superioritat o si, al contrari, serviran perquè l'equip visitant doni al nostre una rèplica contundent. Cal remarcar que manquen jugar els dos individuals d'A. Petersen, el jugador que aquests dies ha causat una impressió més gran pel seu domini del joc.

AVUI, DIVENDRES, NO ES JUGARAN PARTITS

per tal de donar un descans als jugadors. En l'edició de demà publicarem l'ordre de joc de dissabte.

ELS RESULTATS TÈCNICS DELS PARTITS, SÓN ELS SEGÜENTS:

J. E. d'Ollano venç a A. Velschow-Rasmussen, per 3-6, 6-3, abandona. F. Sindreu a Torkil Petersen, per 6-2, 6-3, 6-4.

JUANICO-TARRUEL·LA A A. PETERSEN-GLEUP

per 6-1, 6-1, 6-4. Senyoretes Fontrodona-Torres a Mrs. Dam-Miss Frederiksen, per 5-7, 6-0, 6-0.

LA TARDIA EN SINDREU OBTINGUÉ UNA RÀPIDA VICTÒRIA

sobre Torkil Petersen, malgrat l'esforç del jugador de Dinamarca. En Sindreu se'n presentà en molt bona forma i jugà amb molt cap, i així és motiu d'una victòria tan decisiva.

EL DOBLE ENTRE LES PARELLES A. PETERSEN-GLEUP

i Juanico-Tarruella era esperat amb ansietat. La parella danesa havia venut en tres sets a Sindreu-Olano el dimecres i s'havia mostrat molt segura i compenetrada. No era d'estranyar, doncs, que el resultat del partit se'n presentés, abans d'entrar els jugadors a la pista, amb totes les circumstàncies desfavorables.

PERÒ, COMENÇA EL JOC I DE BELL ANTEVI

es mostraren els nostres jugadors en una forma mal vista. Tant en Juanico amb els seus forts drives i segurs smahs, com en Tarruella amb els blocadissims i una bola impecable i els dos amb una compenetració i entusiasme impossibles de descriure, desconcertaren absolutament els seus temibles adversaris, els quals amb tot i fer grans esforços per a millorar el resultat, no pogueren adjudicar-se cap set. En Juanico i En Tarruella foren felicitats pel seu èxit, el qual proporcionà a l'equip local un punt amb el qual hom endevina la quasi seguretat de la victòria final.

EL DOBLE DE SENYORETES, VISTOSÍSSIM I SEGUIT

amb creixent interès pel nombre públic que el presenciava, començà amb un joc molt igualat, adjudicant-se el primer set les jugadores daneses, però el segon fou d'un constant domini de la parella local i en ell, tant per part de la Isabel Fontrodona, com de la Rosa Torres, es dugueren a terme jugades brillantíssimes. Finalment, el tercer set fou per sis a cap i el resultat del partit fou acollit amb entusiasmes aplaudiments.

QUEDA, DONCS, EL MATCH AMB VUIT PUNTS A FAVOR DE BARCELONA

contra una parella que n'ha aconseguit l'equip danès. Veurem si amb les actuacions de disabte i diumenge es manté aquesta superioritat o si, al contrari, serviran perquè l'equip visitant doni al nostre una rèplica contundent. Cal remarcar que manquen jugar els dos individuals d'A. Petersen, el jugador que aquests dies ha causat una impressió més gran pel seu domini del joc.

AVUI, DIVENDRES, NO ES JUGARAN PARTITS

per tal de donar un descans als jugadors. En l'edició de demà publicarem l'ordre de joc de dissabte.

ELS RESULTATS TÈCNICS DELS PARTITS, SÓN ELS SEGÜENTS:

J. E. d'Ollano venç a A. Velschow-Rasmussen, per 3-6, 6-3, abandona. F. Sindreu a Torkil Petersen, per 6-2, 6-3, 6-4.

JUANICO-TARRUEL·LA A A. PETERSEN-GLEUP

per 6-1, 6-1, 6-4. Senyoretes Fontrodona-Torres a Mrs. Dam-Miss Frederiksen, per 5-7, 6-0, 6-0.

LA TARDIA EN SINDREU OBTINGUÉ UNA RÀPIDA VICTÒRIA

sobre Torkil Petersen, malgrat l'esforç del jugador de Dinamarca. En Sindreu se'n presentà en molt bona forma i jugà amb molt cap, i així és motiu d'una victòria tan decisiva.

EL DOBLE ENTRE LES PARELLES A. PETERSEN-GLEUP

i Juanico-Tarruella era esperat amb ansietat. La parella danesa havia venut en tres sets a Sindreu-Olano el dimecres i s'havia mostrat molt segura i compenetrada. No era d'estranyar, doncs, que el resultat del partit se'n presentés, abans d'entrar els jugadors a la pista, amb totes les circumstàncies desfavorables.

PERÒ, COMENÇA EL JOC I DE BELL ANTEVI

es mostraren els nostres jugadors en una forma mal vista. Tant en Juanico amb els seus forts drives i segurs smahs, com en Tarruella amb els blocadissims i una bola impecable i els dos amb una compenetració i entusiasme impossibles de descriure, desconcertaren absolutament els seus temibles adversaris, els quals amb tot i fer grans esforços per a millorar el resultat, no pogueren adjudicar-se cap set. En Juanico i En Tarruella foren felicitats pel seu èxit, el qual proporcionà a l'equip local un punt amb el qual hom endevina la quasi seguretat de la victòria final.

EL DOBLE DE SENYORETES, VISTOSÍSSIM I SEGUIT

amb creixent interès pel nombre públic que el presenciava, començà amb un joc molt igualat, adjudicant-se el primer set les jugadores daneses, però el segon fou d'un constant domini de la parella local i en ell, tant per part de la Isabel Fontrodona, com de la Rosa Torres, es dugueren a terme jugades brillantíssimes. Finalment, el tercer set fou per sis a cap i el resultat del partit fou acollit amb entusiasmes aplaudiments.

QUEDA, DONCS, EL MATCH AMB VUIT PUNTS A FAVOR DE BARCELONA

contra una parella que n'ha aconseguit l'equip danès. Veurem si amb les actuacions de disabte i diumenge es manté aquesta superioritat o si, al contrari, serviran perquè l'equip visitant doni al nostre una rèplica contundent. Cal remarcar que manquen jugar els dos individuals d'A. Petersen, el jugador que aquests dies ha causat una impressió més gran pel seu domini del joc.

AVUI, DIVENDRES, NO ES JUGARAN PARTITS

per tal de donar un descans als jugadors. En l'edició de demà publicarem l'ordre de joc de dissabte.

ELS RESULTATS TÈCNICS DELS PARTITS, SÓN ELS SEGÜENTS:

J. E. d'Ollano venç a A. Velschow-Rasmussen, per 3-6, 6-3, abandona. F. Sindreu a Torkil Petersen, per 6-2, 6-3, 6-4.

JUANICO-TARRUEL·LA A A. PETERSEN-GLEUP

per 6-1, 6-1, 6-4. Senyoretes Fontrodona-Torres a Mrs. Dam-Miss Frederiksen, per 5-7, 6-0, 6-0.

LA TARDIA EN SINDREU OBTINGUÉ UNA RÀPIDA VICTÒRIA

sobre Torkil Petersen, malgrat l'esforç del jugador de Dinamarca. En Sindreu se'n presentà en molt bona forma i jugà amb molt cap, i així és motiu d'una victòria tan decisiva.

EL DOBLE ENTRE LES PARELLES A. PETERSEN-GLEUP

i Juanico-Tarruella era esperat amb ansietat. La parella danesa havia venut en tres sets a Sindreu-Olano el dimecres i s'havia mostrat molt segura i compenetrada. No era d'estranyar, doncs, que el resultat del partit se'n presentés, abans d'entrar els jugadors a la pista, amb totes les circumstàncies desfavorables.

PERÒ, COMENÇA EL JOC I DE BELL ANTEVI

es mostraren els nostres jugadors en una forma mal vista. Tant en Juanico amb els seus forts drives i segurs smahs, com en Tarruella amb els blocadissims i una bola impecable i els dos amb una compenetració i entusiasme impossibles de descriure, desconcertaren absolutament els seus temibles adversaris, els quals amb tot i fer grans esforços per a millorar el resultat, no pogueren adjudicar-se cap set. En Juanico i En Tarruella foren felicitats pel seu èxit, el qual proporcionà a l'equip local un punt amb el qual hom endevina la quasi seguretat de la victòria final.

EL DOBLE DE SENYORETES, VISTOSÍSSIM I SEGUIT

amb creixent interès pel nombre públic que el presenciava, començà amb un joc molt igualat, adjudicant-se el primer set les jugadores daneses, però el segon fou d'un constant domini de la parella local i en ell, tant per part de la Isabel Fontrodona, com de la Rosa Torres, es dugueren a terme jugades brillantíssimes. Finalment, el tercer set fou per sis a cap i el resultat del partit fou acollit amb entusiasmes aplaudiments.

QUEDA, DONCS, EL MATCH AMB VUIT PUNTS A FAVOR DE BARCELONA

contra una parella que n'ha aconseguit l'equip danès. Veurem si amb les actuacions de disabte i diumenge es manté aquesta superioritat o si, al contrari, serviran perquè l'equip visitant doni al nostre una rèplica contundent. Cal remarcar que manquen jugar els dos individuals d'A. Petersen, el jugador que aquests dies ha causat una impressió més gran pel seu domini del joc.

AVUI, DIVENDRES, NO ES JUGARAN PARTITS

per tal de donar un descans als jugadors. En l'edició de demà publicarem l'ordre de joc de dissabte.

ELS RESULTATS TÈCNICS DELS PARTITS, SÓN ELS SEGÜENTS:

J. E. d'Ollano venç a A. Velschow-Rasmussen, per 3-6, 6-3, abandona. F. Sindreu a Torkil Petersen, per 6-2, 6-3, 6-4.

JUANICO-TARRUEL·LA A A. PETERSEN-GLEUP

per 6-1, 6-1, 6-4. Senyoretes Fontrodona-Torres a Mrs. Dam-Miss Frederiksen, per 5-7, 6-0, 6-0.

LA TARDIA EN SINDREU OBTINGUÉ UNA RÀPIDA VICTÒRIA

sobre Torkil Petersen, malgrat l'esforç del jugador de Dinamarca. En Sindreu se'n presentà en molt bona forma i jugà amb molt cap, i així és motiu d'una victòria tan decisiva.

EL DOBLE ENTRE LES PARELLES A. PETERSEN-GLEUP

i Juanico-Tarruella era esperat amb ansietat. La parella danesa havia venut en tres sets a Sindreu-Olano el dimecres i s'havia mostrat molt segura i compenetrada. No era d'estranyar, doncs, que el resultat del partit se'n presentés, abans d'entrar els jugadors a la pista, amb totes les circumstàncies desfavorables.

PERÒ, COMENÇA EL JOC I DE BELL ANTEVI

es mostraren els nostres jugadors en una forma mal vista. Tant en Juanico amb els seus forts drives i segurs smahs, com en Tarruella amb els blocadissims i una bola impecable i els dos amb una compenetració i entusiasme impossibles de descriure, desconcertaren absolutament els seus temibles adversaris, els quals amb tot i fer grans esforços per a millorar el resultat, no pogueren adjudicar-se cap set. En Juanico i En Tarruella foren felicitats pel seu èxit, el qual proporcionà a l'equip local un punt amb el qual hom endevina la quasi seguretat de la victòria final.

EL DOBLE DE SENYORETES, VISTOSÍSSIM I SEGUIT

amb creixent interès pel nombre públic que el presenciava, començà amb un joc molt igualat, adjudicant-se el primer set les jugadores daneses, però el segon fou d'un constant domini de la parella local i en ell, tant per part de la Isabel Fontrodona, com de la Rosa Torres, es dugueren a terme jugades brillantíssimes. Finalment, el tercer set fou per sis a cap i el resultat del partit fou acollit amb entusiasmes aplaudiments.

QUEDA, DONCS, EL MATCH AMB VUIT PUNTS A FAVOR DE BARCELONA

contra una parella que n'ha aconseguit l'equip danès. Veurem si amb les actuacions de disabte i diumenge es manté aquesta superioritat o si, al contrari, serviran perquè l'equip visitant doni al nostre una rèplica contundent. Cal remarcar que manquen jugar els dos individuals d'A. Petersen, el jugador que aquests dies ha causat una impressió més gran pel seu domini del joc.

AVUI, DIVENDRES, NO ES JUGARAN PARTITS

per tal de donar un descans als jugadors. En l'edició de demà publicarem l'ordre de joc de dissabte.

ELS RESULTATS TÈCNICS DELS PARTITS, SÓN ELS SEGÜENTS:

J. E. d'Ollano venç a A. Velschow-Rasmussen, per 3-6, 6-3, abandona. F. Sindreu a Torkil Petersen, per 6-2, 6-3, 6-4.

JUANICO-TARRUEL·LA A A. PETERSEN-GLEUP

per 6-1, 6-1, 6-4. Senyoretes Fontrodona-Torres a Mrs. Dam-Miss Frederiksen, per 5-7, 6-0, 6-0.

LA TARDIA EN SINDREU OBTINGUÉ UNA RÀPIDA VICTÒRIA

sobre Torkil Petersen, malgrat l'esforç del jugador de Dinamarca. En Sindreu se'n presentà en molt bona forma i jugà amb molt cap, i així és motiu d'una victòria tan decisiva.

EL DOBLE ENTRE LES PARELLES A. PETERSEN-GLEUP

i Juanico-Tarruella era esperat amb ansietat. La parella danesa havia venut en tres sets a Sindreu-Olano el dimecres i s'havia mostrat molt segura i compenetrada. No era d'estranyar, doncs, que el resultat del partit se'n presentés, abans d'entrar els jugadors a la pista, amb totes les circumstàncies desfavorables.

PERÒ, COMENÇA EL JOC I DE BELL ANTEVI

es mostraren els nostres jugadors en una forma mal vista. Tant en Juanico amb els seus forts drives i segurs smahs, com en Tarruella amb els blocadissims i una bola impecable i els dos amb una compenetració i entusiasme impossibles de descriure, desconcertaren absolutament els seus temibles adversaris, els quals amb tot i fer grans esforços per a millorar el resultat, no pogueren adjudicar-se cap set. En Juanico i En Tarruella foren felicitats pel seu èxit, el qual proporcionà a l'equip local un punt amb el qual hom endevina la quasi seguretat de la victòria final.

EL DOBLE DE SENYORETES, VISTOSÍSSIM I SEGUIT

amb creixent interès pel nombre públic que el presenciava, començà amb un joc molt igualat, adjudicant-se el primer set les jugadores daneses, però el segon fou d'un constant domini de la parella local i en ell, tant per part de la Isabel Fontrodona, com de la Rosa Torres, es dugueren a terme jugades brillantíssimes. Finalment, el tercer set fou per sis a cap i el resultat del partit fou acollit amb entusiasmes aplaudiments.

QUEDA, DONCS, EL MATCH AMB VUIT PUNTS A FAVOR DE BARCELONA

contra una parella que n'ha aconseguit l'equip danès. Veurem si amb les actuacions de disabte i diumenge es manté aquesta superioritat o si, al contrari, serviran perquè l'equip visitant doni al nostre una rèplica contundent. Cal remarcar que manquen jugar els dos individuals d'A. Petersen, el jugador que aquests dies ha causat una impressió més gran pel seu domini del joc.

AVUI, DIVENDRES, NO ES JUGARAN PARTITS

per tal de donar un descans als jugadors. En l'edició de demà publicarem l'ordre de joc de dissabte.

ELS RESULTATS TÈCNICS DELS PARTITS, SÓN ELS SEGÜENTS:

J. E. d'Ollano venç a A. Velschow-Rasmussen, per 3-6, 6-3, abandona. F. Sindreu a Torkil Petersen, per 6-2, 6-3, 6-4.

JUANICO-TARRUEL·LA A A. PETERSEN-GLEUP

per 6-1, 6-1, 6-4. Senyoretes Fontrodona-Torres a Mrs. Dam-Miss Frederiksen, per 5-7, 6-0, 6-0.

LA TARDIA EN SINDREU OBTINGUÉ UNA RÀPIDA VICTÒRIA

ESTRANGER

que de l'emissió de febrer quedaven pocs més de 100 milions, que han de donar-se per conculcats, fan un total de més de 4.150 milions.

Les xifres principals del dia d'avui són: 157.150.000, dels quals, 88 són amb impost i 68 exempts. Barcelona, 62 milions; Girona, 13.650.000; Biscaya, 57.111.500; Saragossa, 12 milions; València, 11 milions; Alava, 19.379.500.

Demà tancarà el Banc les seves portes a les sis de la tarda, però se servirà els que a aquesta hora siguin dins de l'edifici.

Ja se sap que el termini de l'empresté és demà, a tot Espanya, llevat de les Canàries, que acaba el dia 7.

EL TRANSPORT DE LA TARONJA

Madrid, 3.—Avui publica la "Gaceta" una real ordre del ministre de Foment, que disposa el següent:

Primer.—Proceder a partir del dia 5 de febrer de 1927, l'actuació de la delegació especial afecta a la divisió de ferrocarrils, situada a València de la zona de tràfic de taronges, en règim d'exportació a l'exterior, com per a la seva gestió a l'interior de la península.

Segon.—Confirmar en els casos de delegat especial i delegat interventor de la dita delegació a l'enginyer de Camins, senyor Jaime Puigoriol i a l'enginyer de les línies de ferrocarrils, senyor Miquel Ordoña.

EL TRACTAT D'AMISTAT AMB SUÏSSA

La "Gaceta" s'imprimeix avui el tractat general d'amistat, amb Suïssa, l'arranjament judicial, amb la qual s'ha signat a Madrid el 20 d'abril de 1926 i decididament ratificat, ha estat permès a Berna les ratificacions el dia 20 del mes passat.

EL TRACTAT COMERCIAL AMB TCOSLOVAQUIA

Avui ha tingut lloc en el ministeri d'Economia la ratificació del tractat de comerç amb Txecoslovàquia.

CONCENTRACIÓ DE RECLUTES

Madrid, 3.—El Diari Oficial de la Guerra publica una circular per la qual es disposa que els dies 3, 4 i 5 de febrer, vinent es concentrin en la zona dels reclutes de la llei de 1906 nascuts fins a 1 de febrer de 1905, i tots els que han estat inclosos a l'allistament en l'any 1905.

En el cas que dos germans siguin destinats a Africa, només haurà el que tingui el número 1 de baix.

REUNIÓ DE LA COMISSIÓ PERMANENT DEL CONSELL DEL TREBALL

Madrid, 3.—S'ha reunit la Comissió permanent del Consell del treball amb assistència de la delegació obrera.

S'ha imposat una multa de 100 pessetes a Manuel Tin-

torer, patró d'una perruqueria de Barcelona.

LA SITUACIÓ POLITICA I ECONOMICA DE LAS FILIPINES

En la Casa de Cisneros ha donat aquesta tarda la seva anunciada conferència el senador filipí En Joan B. Alegre, versant sobre el tema "Actual situació social, econòmica i política de Filipines".

Ha presidit la mesa el senyor Puente Mayor, president del Comitè hispano-filipí i una representació de la Joventut Hispano-Americana i hi han assistit molts filipins residents a Madrid.

Ha alludit al viatge a Filipines de literats i artistes i a esmentat a Blasco Ibañez, a Pérez de Ayala i d'altres, els quals, igual que l'aviador senyor Gallarza, reberen l'entusiasme dels filipins i les proves no d'amistat sinó de confraternitat que allí se sent per tot el que és espanyol.

Els filipins no demanen que Espanya comprometi per a res la seva neutralitat amb els Estats Units, potència amiga, però per bé que no necessiten el seu ajut material, ni tan sols que Espanya es comprometi, no per això deixen d'agrair decisions com la tramesa dels avions, que enlaira l'esperit filipí.

L'orador denuncia Coolidge i el governador Wood com a enemics de què és complexi el vot Jones, segons el qual hom hauria de concedir a Filipines la independència de seguida que els filipins demostrassin llur capacitat per a governar-se.

L'orador declara que aquest és el cas i reclama per a Filipines la independència absoluta.

—Respectem—diu—el gran poble americà, digne de la tradició que durant set anys lluità per tal d'abolir l'esclavatge, però denunciem els capitalistes ianquis que volen fer de Filipines un país d'obres.

Nosaltres volem la nostra terra per als nostres fills.

Ha acabat dient que l'enemic veritable de la independència de Filipines és l'imperialisme comercial i industrial dels americans, els quals cada dia estenen més el seu camp d'acció en els seus dominis.

En acabar ha estat molt aplaudit.

COMPLLOT D'ESTAFADORS

Fa uns quants mesos fou descobert un vast compllot per a realitzar estafes a diversos Bancs d'Espanya, mitjançant hàbils falsificacions de xecs.

El servei el varen efectuar diversos agents de la Brigada d'Investigació, que aconseguiren detenir alguns dels compllots.

La policia prossegueix treballant i avui s'ha sabut que uns funcionaris de la Secció de Seguretat, allotjats a Barcelona, delinquen en aïllar un dependent d'una entitat bancària, relacionat, segons sembla, amb el fracassat cop.

Sobre el detingut hi ha veheiments sospites que fou qui facilità la clau secreta dels Bancs que havien de fer factibles els cobraments de xecs.

El detingut arribarà demà a Madrid i quedarà a disposició de les autoritats.

DEL MARROC

CAPITA MORT

Melilla.—A causa d'un accident d'aviació ha mort el capità del regiment d'Àfrica, Manuel Martínez Rodríguez.

Advertim a les persones, entitats i empreses a les quals interressi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, passeig de Gràcia, número 34, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbrà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de dos dies de la data de la comunicació.

El canceller Marx llegeix, al Reichstag, la declaració ministerial: Les qüestions primordials de la República, la bandera i els tractats, són sostingudes amb energia

FRANÇA

Una tesi catalana a la Sorbona

(Per telègraf)

París, 3 febrer.

A la Sorbona, davant del Consell Superior de l'Escola de les Cartes, s'ha celebrat, avui, el sosteniment de les tesis de promoció anual.

Un dels candidats ha estat el reverend Joan Tarré, de Barcelona, el qual ha sostingut brillantment la seva tesi sobre "Orígens i fonts de la legislació eclesiàstica de Catalunya".

La discussió del candidat amb els seus juges MM. Paul Fournier, membre de l'Institut, i Grant, professor de l'Escola de les Cartes, ha resultat plena d'interès per la tenacitat i la documentació de què ha fet prova el distingit alumne català.

S'ha fet remarcar l'espontània intervenció del prof. M. Camille Julien, membre de l'Acadèmia d'Inscripcions i Belles Lletres, el qual s'ha adherit amb entusiasme a les conclusions del candidat.

BELLMUNT

Declaracions de M. Briand a la Comissió d'A. E. del Senat

París, 3.—La Comissió senatorial d'Afers Estrangers ha escoltat monsenyor Briand, el qual ha informat sobre la política exterior de França.

M. Briand ha declarat que els acords de Locarno han completat el Tractat de Versalles, l'execució del qual facilita.

Gràcies als dits acords la frontera del Rin es reconeguda, per primera vegada, per Alemanya, i garantida pels aliats.

Referent a la frontera oriental d'Alemanya, també és garantida en els acords de Locarno i sobre aquest extrem Alemanya s'ha compromès a no recórrer a la força.

L'evacuació de la zona de Colònia ha estat efectuada en virtut del Tractat de Versalles, no en virtut del Tractat de Locarno.

M. Briand ha confirmat que no havia existit cap compromís en l'entrevista de Thoiry.

D'altra banda, ha dit que assabentat al senyor Stresemann que no podria haver-hi un acord complet entre França i Alemanya mentre no fossin resoltes del tot les qüestions relatives a la seguretat.

Així, doncs, el problema queda plantejat.

El ministre ha afegit que a Locarno França només cercà la pau i que segueix fermament amb el mateix desig, la qual cosa no li ha impedit de sostenir enèrgicament, al Marroc i a Síria, dues guerres que li foren imposades i de les quals ha estat recompensada per la situació moral de primer ordre que ha adquirit en el món i que li ha permès, en casos força difícils, servir d'arbitre, atès favorablement, però França continuà confiant principalment en les seves forces; no oblidà l'organització de la força material que necessita per tal de consolidar la seva força moral.

M. Briand ha declarat que aquesta política de pau prudent i ferma, França la seguirà a tot arreu on es veu obligada a intervenir.

En parlar de l'Extrem Orient ha dit que el Govern francès es preocupa de no atemptar contra la integritat de Xina i està disposat a facilitar, quan sigui l'hora, l'accés a la independència i al benefici de les llibertats que gaudeixen les organitzacions nacionals més modestes.

Per altra part, espera que Xina respectarà i protegirà la vida i els béns dels francesos residents en aquell país.

Contestant a diverses preguntes fetes per diversos membres de la Comissió, el senyor Briand ha precisat que els assumptes estrangers de França

venien del Vaticà, qui ha proposat l'aproximació entre els nacionalistes i el Centre per tal d'obtenir un acord amb el conjunt del Reich i combatre més fàcilment les tendències modernistes que es manifesten dintre una part del clergat alemany.

L'"Independance Belge" resumeix d'aquesta manera la qüestió:

"La 'Gaceta de Francfort' diu que Stresemann, per raons diplomàtiques, no es mostra enemic de la conclusió d'un concordat. Sembla també que la política del Vaticà no restarà limitada als afers interiors del Reich i que cercarà intervenir en la qüestió de l'aproximació franco-alemanya."

Tot això, però, no dona, segons una part de l'opinió, major consistència al nou gabinet. A darrera hora hom diu que el comte Westarp està decidit a assumir personalment la responsabilitat d'alguna retirada ministerial. Altament no manca qui dubta que Gessler, que ara no fa part de cap grup polític, pugui subsistir gaire temps dintre d'un gabinet parlamentari.

El "Corriere della Sera", so-

ci, es discuteixen sempre en el Consell de ministres i les resolucions es prenen de comú acord; que el Parlament no es trobarà mai davant d'un fet realitzat; i, finalment, que insisteix en considerar que la política de pau ha d'ésser mantinguda amb totes les garanties que ella representa.—Havas.

Consell de ministres

París, 3.—En el Consell de ministres d'aquest matí, M. Briand ha llegit els darrers comunicats rebuts de Xina.

El ministre de l'Interior, M. Sarraut, llegí el pla de reforma electoral, reforma que preveu la tornada a l'escrutini uninominal.—Havas.

La taxa del descompte i els avenços sobre títols

París, 3.—El Banc de França ha rebaixat la taxa del descompte del sis a mig per cent, i els avenços sobre títols del vuit a mig per cent.—Havas.

La suspensió de la nova emissió de bons del Tresor

París, 3.—A propòsit del decret suspensiu de la nova emissió de bons del Tresor, escriu "Le Matin" que el límit permès ja està assolit, i això és una nova prova de la confiança del públic vers els valors del Tresor.—Havas.

La rebaixa de l'interès dels bons de la defensa

París, 3.—El Diari Oficial publicarà demà una disposició rebaixant des de 5'50 per 100 al 5' dels bons de la Defensa Nacional a un any de termini.—Havas.

Un nou creuer francès

Lorient, 3.—Ha estat botat fentment el nou creuer francès "Tourville".—Havas.

Un nou màrtir de la Ciència

París, 3.—Li ha estat amputat el braç dret al cèlebre radiòleg doctor Blanche.—Ràdio.

republicana, a la Constitució i a la política exterior.—Havas.

La discussió del concordat al Reichstag

Berlín, 3.—El Reichstag discutirà aviat el Concordat amb la Santa Seu. Els comunistes han presentat una demanda d'interpel·lació demanant al Govern tota classe de detalls sobre aquesta qüestió.—Havas.

Dlari alemany oficials venut

Berlín, 3.—La "Gaceta General de Alemanya", que havia estat adquirida secretament pel ministeri de Negocis Estrangers, acaba d'ésser venuda en 1.500.000 francs, a un grup d'industrials i financers.—Havas.

XINA

SUN XUAN FANG DERROTAT PELS CANTONESOS

LES SEVES TROPES ES RETIENEN EN DESORDRE

Londres, 3.—Els diaris publiquen un telegrama de Xang-Hai donant compte que el general Sun Xuan Fang, governador de la província de Xang-Hai, ha estat totalment derrotat per les tropes del Sud.

Les forces de Sun Xuan Fang es repleguen en desordre cap a Hang Tseu Fu.—Havas.

El govern anglès decideix no modificar la seva política a la Xina

Londres, 3.—El "Daily Telegraph" diu que el gabinet en la seva reunió celebrada ahir, va decidir no modificar en absolut la política de defensa a Xina.

El "Daily Express" creu saber que en la dita reunió s'acordà dirigir noves instruccions al delegat britànic a Hankow Mr. O'Malley.—Havas.

Les relacions xino-japoneses al Nord i al Sud de la Muralla

Toquio, 3.—La política japonesa relativa als assumptes xinesos està plena de benevolència respecte a totes les iniciatives que els xinesos poden prendre al Sud de la Gran Muralla.

No serà el mateix el dia en què els interessos japonesos a la Manxúria siguin plantejats per Xina.

Xina un dia o altre allegarà com ho ha fet novament que la instal·lació dels japonesos a la Manxúria és il·legal, ja que el tractat concedint una part de la Manxúria al Japó fou arrencat per la força i no obliga a la Xina. En aquest moment és segur que el Japó i la Xina deixaran d'entendre's.—Ràdio.

Les festes del Cap d'Any xines

Pequin, 3.—Les festes del Cap d'Any xines, que comencen el dia 2 de febrer, duraran tota aquesta setmana.

El treball restarà totalment suspès, atès que la publicació dels periòdics.

Per aquesta causa la situació ha empitjorat, car milers d'obres en vacances recorren els carrers en manifestació hostil a Anglaterra.—Ràdio.

La xenofòbia a la província de Honan

Hankow, 3.—Augmenta l'agitació xenofòbia a la província de Honan.

Els japonesos es preparen per a evacuar les dones i els nens.

Nombroses cases de comerç britàniques han estat saquejades.—Ràdio.

AMERICA

El Govern mexicà publicarà una ampla amnistia, i el que no es presenti serà exterminat

Mèxic, 3.—El secretari del Departament de Guerra ha anunciat la publicació d'un decret concedint una ampla amnistia a tots els revolucionaris que es presentin sense condicions abans del dia 10. Passada aquesta data els revolucionaris que no s'hagin presentat seran considerats com a bandolers i seran perseguits per les tropes federals i tota mena de forces públiques fins a la completa exterminació.—Havas.

ANGLATERRA

El procés Gladstone

La sentència és contrària al capità Wright

Londres, 3.—Aquesta tarda s'ha pronunciat sentència en el sensacional procés intentat pel capità Wright contra lord Gladstone, fill del cèlebre polític anglès.

El capità Wright publicà pel juny de 1925 un llibre que causà gran impressió i que es titula "Retrats i crítiques". En aquest llibre es diu que Gladstone semblava en públic preocupat dels principis més nobles i més morals, però que en privat anava al darrera de totes les dones.

El fill de lord Gladstone va escriure una carta en la qual deia que Wright era un mentider i un covard.

Aquesta carta provocà l'expulsió del capità Wright d'un club aristocràtic.

Wright presentà llavors una denúncia contra Gladstone, acusant-lo de calúnnia i d'insults contra la seva persona.

En la declaració davant del Tribunal Wright ha fet declaracions sensacionals dient que tot el que diu en el seu llibre està provat i que té documents que ho proven. Ha dit que Gladstone tingué relacions íntimes amb nombroses actrius, entre elles Lily Langtry, amb Laura Bell, l'amiga de Napoleó III i que el Govern rus envià a Londres a l'aventurera Olga Novikoff, d'una extraordinària bellesa, que va fer el que li semblava de Gladstone. Ha afegit que el cèlebre doctor Gratorrex va haver d'assistir a diver-

El clergues estrangers, llevat dels espanyols, podran viure sis anys a Mèxic

Mèxic, 3.—El Govern mexicà ha aixecat la prohibició de viure a Mèxic que pesava damunt els clergues estrangers. Serà permesa l'estada a Mèxic a tots els clergues estrangers, llevat dels espanyols. Aquesta estada serà de sis anys, i passat aquest termini els clergues estrangers hauran de sortir del territori de la República mexicana.—Ràdio.

Mèxic pagà tots els deutes exteriors corresponents al 1926

Nova York, 3.—La comissió internacional de banquers ha declarat que el Govern de Mèxic s'ha alliberat totalment dels seus deutes exteriors pel que toca a l'any 1926, l'import dels quals pujava prop de 13.700.000 dòlars.—Havas.

La nova llei mexicana fa minvar la producció de petroli

Nova York, 3.—L'Associació de Productors de petroli de Mèxic declara que el treball ha cessat en dos terços de les explotacions petrolíferes, a conseqüència de l'entrada en vigor de la nova llei petrolífera decretada pel Govern de Calles. El resultat és una disminució en la producció de petroli que en 1922 fou de 185 milions de barrils i en 1926 ha estat tan sols d'uns 19 milions de barrils.—Havas.

Les construccions navals

Washington, 3.—Malgrat de l'oberta oposició del president Coolidge contra la construcció immediata de tres nous creuers, que formen part del programa aprovat de construccions navals, el Senat ha aprovat avui, per 48 vots contra 37, una esmena al projecte de llei naval i ha obert un crèdit de 1.200.000 dòlars per a la construcció d'aquests creuers.

La Cambra de representants, davant la qual ha estat presentat el mateix projecte, l'ha rebutjat per consideració a l'opinió del president.—Radio.

La guerra civil a Nicaragua

Els conservadors fan presoner el general Zapata

Londres, 3.—Comuniquen de Managua a l'Agència Reuter que els conservadors han capturat el general Zapata, el qual resultà ferit en una recent batalla.

S'ha descobert un complot liberal, a conseqüència del qual han estat detinguts o deportats diversos individus.

ANGLATERRA

El procés Gladstone

La sentència és contrària al capità Wright

Londres, 3.—Aquesta tarda s'ha pronunciat sentència en el sensacional procés intentat pel capità Wright contra lord Gladstone, fill del cèlebre polític anglès.

El capità Wright publicà pel juny de 1925 un llibre que causà gran impressió i que es titula "Retrats i crítiques". En aquest llibre es diu que Gladstone semblava en públic preocupat dels principis més nobles i més morals, però que en privat anava al darrera de totes les dones.

El fill de lord Gladstone va escriure una carta en la qual deia que Wright era un mentider i un covard.

Aquesta carta provocà l'expulsió del capità Wright d'un club aristocràtic.

Wright presentà llavors una denúncia contra Gladstone, acusant-lo de calúnnia i d'insults contra la seva persona.

En la declaració davant del Tribunal Wright ha fet declaracions sensacionals dient que tot el que diu en el seu llibre està provat i que té documents que ho proven. Ha dit que Gladstone tingué relacions íntimes amb nombroses actrius, entre elles Lily Langtry, amb Laura Bell, l'amiga de Napoleó III i que el Govern rus envià a Londres a l'aventurera Olga Novikoff, d'una extraordinària bellesa, que va fer el que li semblava de Gladstone. Ha afegit que el cèlebre doctor Gratorrex va haver d'assistir a diver-

perament ni a la nostra ideologia. Però, per què amb les seves lleis recents Nord-Amèrica ha restringit la immigració? Ch. Mercier creu que ha estat degut a una reacció del sentiment nacionalista, comprensible però no justificable. Sobre tot es deu a què el progrés material dels Estats Units no ha anat acompanyat d'un progrés moral corresponent.

"Aquest desordre moral és sensible sobretot en les generacions més joves, que, sense haver sofert molt, han recollit els esforços dels seus ascendents: nois i noies americans, funcionaris i gent d'ofici manual, tots, intel·lectuals o homes d'affers, són enduts per la folia del plaer immediat."

L'exces de benestar ha dut la crisi moral d'avui, acompanyada d'un desordre més greu en les idees. La nova generació americana fa valer el seu dret a viure com li sembla.

"Irresponsabilitat de les convencions i de la llei, pitjor encara, desconeixement de tot principi moral i religiós."

L'any passat, en un congrés d'estudiants, es negà tota acció benfactors dels principis morals i de la religió revelada. I tots preteix de neutralitat, tot

Revista de Premsa

El nou ministeri alemany és netament reaccionari

L'impressió que el nou gabinet alemany ha causat a la premsa europea, és la d'un govern netament reaccionari. Els "Times", que hi són en mitjana, comptaran amb quatre reaccionaris i dos populistes. El demòcrata Gessler, ministre de la Reichswehr, conserva la cartera i abandona el seu partit. Així vol dir que la seva missió és important i que no concordarà amb les directives del partit demòcrata.

Els següents juïcis sobre el ministeri alemany donaran una idea de com és acollit per l'opinió d'Europa. Diu l'"Independance Belge":

"Pel fet d'aquest ministeri s'enteneix l'atmosfera de la política alemanya. És una tornada a l'ofensiva pel partit nacionalista. Aquest no trigarà a mostrar les seves veritables intencions, ningú no pot dubtar, i ja cal que la República s'aganti bé. No vol dir això que els nacionalistes es proposen de tornar-la immediatament,

sinó que a força d'artificis el nou Govern durarà de substituir el règim de Weimar per una situació que s'acostarà molt més a la fórmula desitjada per la reacció alemanya."

El "Times", que a desgrat de tot voldria ésser optimista, escriu aquestes paraules:

"Sembla molt probable que els ministres nacionalistes s'iniciaran en les qüestions de política estrangera: Stresemann, qui sens dubte ha obtingut les garanties necessàries en aquest sentit, tallarà del mig tota temptativa d'obstrucció."

Tanmateix el corresponent a Berlín del "Times" telegrafia que, segons l'opinió pública alemanya, l'existència del nou govern no pot ésser considerada sinó com a precària.

La premsa francesa és més aviat pessimista. El nou ministeri no inspira gaire confiança. Hom considera que l'existència de la República alemanya, que no era gaire cosa més que una ficció, no s'aguantarà més que per un fil.

Hi ha qui preté que tota aquesta canvis en la política alemanya s'han fet amb inter-

vecció del Vaticà, qui ha proposat l'aproximació entre els nacionalistes i el Centre per tal d'obtenir un acord amb el conjunt del Reich i combatre més fàcilment les tendències modernistes que es manifesten dintre una part del clergat alemany.

L'"Independance Belge" resumeix d'aquesta manera la qüestió:

"La 'Gaceta de Francfort' diu que Stresemann, per raons diplomàtiques, no es mostra enemic de la conclusió d'un concordat. Sembla també que la política del Vaticà no restarà limitada als afers interiors del Reich i que cercarà intervenir en la qüestió de l'aproximació franco-alemanya."

Tot això, però, no dona, segons una part de l'opinió, major consistència al nou gabinet. A darrera hora hom diu que el comte Westarp està decidit a assumir personalment la responsabilitat d'alguna retirada ministerial. Altament no manca qui dubta que Gessler, que ara no fa part de cap grup polític, pugui subsistir gaire temps dintre d'un gabinet parlamentari.

El "Corriere della Sera", so-

ci, es discuteixen sempre en el Consell de ministres i les resolucions es prenen de comú acord; que el Parlament no es trobarà mai davant d'un fet realitzat; i, finalment, que insisteix en considerar que la política de pau ha d'ésser mantinguda amb totes les garanties que ella representa.—Havas.

Consell de ministres

París, 3.—En el Consell de ministres d'aquest matí, M. Briand ha llegit els darrers comunicats rebuts de Xina.

El ministre de l'Interior, M. Sarraut, llegí el pla de reforma electoral, reforma que preveu la tornada a l'escrutini uninominal.—Havas.

La taxa del descompte i els avenços sobre títols

París, 3.—El Banc de França ha rebaixat la taxa del descompte del sis a mig per cent, i els avenços sobre títols del vuit a mig per cent.—Havas.

La suspensió de la nova emissió de bons del Tresor

París, 3.—A propòsit del decret suspensiu de la nova emissió de bons del Tresor, escriu "Le Matin" que el límit permès ja està assolit, i això és una nova prova de la confiança del públic vers els valors del Tresor.—Havas.

La rebaixa de l'interès dels bons de la defensa

París, 3.—El Diari Oficial publicarà demà una disposició rebaixant des de 5'50 per 100 al 5' dels bons de la Defensa Nacional a un any de termini.—Havas.

Un nou creuer francès

Lorient, 3.—Ha estat botat fentment el nou creuer francès "Tourville".—Havas.

Un nou màrtir de la Ciència

París, 3.—Li ha estat amputat el braç dret al cèlebre radiòleg doctor Blanche.—Ràdio.

americana, de descobrir les qualitats dels "business men". El maquinisme, però, no ha reduït l'americà del Nord a l'esclavatge? Henry Ford creu, al contrari, que l'ha alliberat. L'única esclau, segons ell, és l'home sense eines. "No vivim", diu Ford, "en una època de maquinisme; vivim en una època en la qual ha esdevingut possible d'utilitzar les forces i les energies mecàniques com a factors d'utilitat pública en l'interès dels particulars."

Hom creu també que l'Amèrica del Nord és un poble nou, sense cap tradició; però, segons Mercier, tot i haver-se constituït en nació sobirana en una data relativament recent, els principis proclamats en la "Declaració d'Independència" feia temps que inspiraven la seva conducta.

"Fou per adhesió a aquest ideal puritat i democràtic que els avantpassats dels ianquis actuals feren front als perills de la colonització, amb el fi de poder en tota llibertat practicar llur religió i viure sota un govern triat per ells mateixos."

Les qualitats que més admira qui observa delingudament la vida dels americans de la nostra generació són llur energia, llur

La civilització anglo-saxona als Estats Units

Remarcu Ch. Mercier al "Figaro" l'embull d'impressions que en arribar a Nova York impossibilita de moment, abans de prendre contacte amb la vida

esperit d'iniciativa, àdhuc d'aventura, i llur abnegació per al treball. Durant el període que seguí a la guerra de Secessió—observa Ch. Mercier—, la nació nordamericana es transformà ràpidament. La immigració esdevingué aleshores un factor important del seu moviment demogràfic, mentre que la raça autòctona, després de restar un temps estacionària, va decreixer. D'aquí que l'afluència dels immigrants hagi modificat profundament els caràcters físics de la població. Aquests immigrants i fills d'immigrants s'han adaptat a llur pàtria nova, inspirant-se en les seves tradicions i componenent-se de l'ideal col·lectiu.

"El principi constituït d'una nació no resideix únicament en la raça sinó en una comunitat d'aspiracions i de tradicions: el voler viure col·lectiu. Aquesta és la teoria americana de la nacionalitat, adoptada per l'"American Institut" o "International law

ses senyores que havien estat agredides al mig del carrer per Glanstone.

El jurat ha deliberat durant tres hores. Ha donat un veredictat contrari a Wright puix considera que les seves afirmacions no estan de cap manera proves, i que per tant les paraules de Lord Glanstone acusant-lo de mentider i covard són exactes.—Radio.

Riooiti Garibaldi surt cap a Cuba

Londres, 3.—Riooiti Garibaldi ha sortit de Liverpool amb direcció a l'Havana.

Poc després de la sortida del transatlàntic arriba la notícia que el Govern cubà prohibia la seva entrada en territori de la República.—Radio.

El duu de Mailborough es converteix al catolicisme

Londres, 3.—A l'alta societat de Londres es fan grans comentaris sobre la conversió del duu de Mailborough a la religió catòlica romana.

El seu baptisme tingué lloc a la capella privada de l'Arquiebisbat de Westminster, a presència de la duquessa de Mailborough, de la condessa Abigdon, de Lady Churchill, de Lord Lovat i del reverend Martindale.

El duu i la duquessa de Mailborough han rebut, en acabar la cerimònia, la benedicció del cardenal Bourne.—Radio.

La importació dels vins estrangers a Anglaterra

Londres, 3.—Segons el "Daily Chronicle", la Tresoreria té el propòsit d'augmentar considerablement els drets d'importació sobre els vins estrangers.—Havas.

Els socialistes belgues i el Govern

Brusselles, 3.—Heus ací els resultats del referendunt que ha estat fet entre els membres de la Federació socialista per tal de conèixer llur criteri referent a la participació dels socialistes en el Govern.

En pro de la dita participació han estat emesos 350,163 vots. En contra, 162,706.

Hi ha hagut 41,288 abstencions. Havas.

La tasca de la Societat de Nacions

Ginebra, 3.—Durant el mes de febrer les activitats de la Societat de Nacions es dedicaran a l'estudi dels importants afers de la reducció d'armaments i de la velocitat de les comunicacions.

El dia 21 de febrer es reunirà a París el Comitè de tècnica, perits en qüestions de pressupostos, i el dia 7 aniran a Brusselles els perits que entenen en qüestions sobre aviació civil.

A mitjans de mes es reunirà el tercer Comitè constituït pel Consell en desembre darrer, per tal d'estudiar les mesures pràctiques d'acollida preventiva que en cas d'amenaça de guerra, pot exercir el Consell, en virtut de l'article 8 del Pacte de la Societat de Nacions.

El dia 28 es reunirà la Comissió de Comunicacions i trànsit, i el 25 es reunirà a Roma el Comitè econòmic per tal d'ocupar-se, entre altres coses, de la qüestió de la unificació de les legislacions en matèria de lletres de canvi.—Havas.

Crisi ministerial albanesa

Atenes, 3.—El govern d'Albània ha presentat la dimissió.—Radio.

Pròxima reconciliació de la princesa Elena i el príncep Carol?

Roma, 3.—La princesa Elena de Romania, esposa del príncep Carol, ha arribat a Rapallo.

Segons el "Giornale d'Italia" pot donar-se com a segur que durant l'estada de la princesa en aquella població tindrà lloc la reconciliació dels dos esposos.—Havas.

Una sublevació militar a Oporto

Lisboa, 3.—Una part de la guarnició d'Oporto s'ha sublevat.

El Govern domina la situació. En aquesta capital i a tot el país la calma és completa.—Havas.

El centenari de la mort de Spinoza

La Hain, 3.—Durant els dies 21 i 22 del que som tindran lloc les festes de commemoració del 250 aniversari de la mort del filòsof Spinoza.—Havas.

LA VIDA RELIGIOSA

Mes de febrer.—Consagrat a la Purificació de la Verge.

Sants d'avui.—Sant Andreu Corsini i Sant Rembert, bisbes i confessors, i Santa Joana de Valois, reina.

Sants de demà.—Santa Calamanda, verge i màrtir, patrona de la vila de Calaf, Santa Agueda, verge i màrtir, i els Sants Màrtirs del Japó.

Quaranta hores.—Avui, a l'església del Servei Domèstic, Consell de Cent, entre Bruch i Girona. Hores d'exposició: De les deu del matí a les sis de la tarda. Demà, a la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui, a l'església parroquial de Sant Just i Pastor.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona dels Dolors, al Consuecés. Demà: Nostra Dona de les Neus, a Sant Just.

Adoració nocturna.—Avui: Torn de Sant Joan Evangelista. Demà: Torn de Nostra Dona dels Desesperats.

Vetlles en sufragi de les ànimes dels difunts.—Avui: Torn de l'Immaculat Cor de Maria. Demà: Torn de les Cinc Llagues.

—Dimenge que ve, a les quatre de la tarda, a la sala d'espectacles del Col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes (passatge de la Bonanova, 6 i 8), se celebrarà una vetllada a honor de Sant Francesc Xavier, patró de les Missions, organitzada per la Junta de l'Obra de la Propagació de la Fe. de la parròquia de la Bonanova.

El reverend Ramon Santandreu hi donarà una conferència sobre les Missions Catòliques en els països dels infidels, sota el tema: "Costums salvatges dels infidels". Completaran el programa escollides composicions literàries-musicals i una funció teatral.

MISSIONS FRANCISCANES A BARCELONA.—Se celebraran, del dia 6 del que som, fins al dia 13, en les esglésies següents:

Església Parroquial de Santa Maria de Jesús (Gràcia).—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a dos quarts de set del vespre. Actes generals: a les set del matí, missa i plàtica; a dos quarts de set del vespre, Rosari, punt doctrinal i sermó. Missioners: Rvnds. PP. Frederic de Berga i Salvador de Solsona, Caputxins.

Església de Sant Joan (Gràcia).—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les sis de la tarda. Actes generals: els dies de set a vuit del matí, missa amb meditació i plàtica; a tres quarts de set de la tarda, Rosari, punt doctrinal i sermó. Actes especials: els dies 8, 9 i 10, a les deu del matí, per a nois de Comunió, i a les quatre de la tarda, per a noies de Comunió. Missioners: Reverends PP. Joaquim Calper i Joan Foguet, Franciscans.

Església Parroquial de Sant Josep (Gràcia).—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les sis del vespre. Actes generals: a les nou del matí i a les vuit del vespre. Actes especials: a dos quarts d'onze, per a nois i noies de la Comunió, diàlons, diàlons i diàlons. A les quatre de la tarda, per a minyones de servei (en castellà). A dos quarts de sis, per a senyores (en castellà). Missioners: Rvnds. PP. Maties de Sant Llorenç Savall, Joaquim de Port de la Selva, Pere de Saló, Alfons Maria de Barcelona i Bru d'Igualada, Caputxins.

Església de Sant Antoni (Pares Franciscans, Calaf, número 16).—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les sis de la tarda, els dies de feina: a les set del matí, missa amb meditació i plàtica; a les set de la tarda, Rosari, meditació i sermó. Missioners: Rvnds. PP. Josep Siguan i Ignasi Jordà, Franciscans.

Església de la Divina Providència (Gràcia).—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les sis de la tarda. Actes generals: a les set del matí, missa i plàtica; a les set de la tarda,

Rosari, meditació i sermó. Missioners: Rvnd. P. Joan Castellà, Franciscà.

Temple Expiatori de la Sagrada Família (Tenència Parroquial).—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les sis de la tarda. Actes generals: a les set del matí, missa i plàtica; a tres quarts de set de la tarda, Rosari, punt doctrinal i sermó. Actes especials: per a nens, a les deu del matí; per a nenes, a les quatre de la tarda. Missioners: Rvnds. Pares Salvador Alsina i Manuel M. Bosí, Franciscans.

Església Parroquial de Sant Just i Pastor.—Actes generals: a les set del vespre, Rosari, conferència franciscana, cant i sermó. Missioners: Pares Evangelista de Montagut i Antoni Maria de Barcelona, Caputxins.

Església Parroquial de Santa Maria de Sans.—Acte inaugural i rebuda dels missioners, a les quatre de la tarda de diumenge, dia 6. Actes generals durant la setmana: a les quatre de la tarda, conferència; a les set, Rosari, punt doctrinal i sermó. Missioners: Rvnds. PP. Josep de Besolí i Sacaries de Llorenç, Caputxins.

Església Parroquial de Sant Vicenç de Sarrià.—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les quatre de la tarda. Actes generals durant la setmana: a tres quarts de set del vespre, Rosari, punt doctrinal i sermó. Missioners: Rvnds. PP. Maties de Sant Llorenç Savall i Joaquim de Port de la Selva, Caputxins.

Església Parroquial de Sant Andreu de Palomar.—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les cinc de la tarda. Actes generals durant la setmana: a les sis del matí, missa i plàtica; a les set del vespre, Rosari, punt doctrinal i sermó. Missioners: Pares Alfons M. d'Àger i Ramon Lull de Manacor, Caputxins.

Tenència Parroquial de Sant Pacià.—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les cinc de la tarda. Actes generals: a dos quarts de vuit del vespre, Rosari, punt doctrinal i sermó. Missioner: Rvnd. P. Ricard d'Olot, Caputxi.

Tenència Parroquial de Sant Francesc (Poble Nou).—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les sis de la tarda. Actes generals: a les sis del matí, missa i plàtica; a les set del vespre, Rosari, punt doctrinal i sermó. Missioner: Rvnd. Pare Roderic de Marresa, Caputxi.

Església Parroquial de Santa Madrona (Poble Sec).—Acte inaugural, diumenge, dia 6, a les cinc de la tarda. Actes generals: a les sis del matí, missa i plàtica; a tres quarts de set de la tarda, Rosari, meditació i sermó. Actes especials: per a nens, a les deu del matí, els dies 7, 8 i 9; a les quatre de la tarda, per a nenes. Missioners: Reverends PP. Lluís Portell i Bonaventura Bertrà, Franciscans.

El dia 13, diumenge, es farà la Comunió general i acabament de la missió en totes les esglésies, a les hores que s'anunciaran oportunament.

A les deu del matí del mateix diumenge, a la Catedral Basílica, després del Cant de Tèrcia, el nostre Excel·lentíssim i Rdm. Sr. Bisbe, doctor Josep Miralles Sbert, celebrará la Missa Pontifical votiva del Pare Sant Francesc, que serà cantada per una massa coral constituïda per diverses escolanies i entitats amants del cant gregorià, sota la direcció del Rvnd. P. Gregori M. Sunyol, Prior del Monestir de Nostra Senyora de Montserrat, i acompanyats a l'orgue pel Mestre de Capella de la Catedral de Girona.

La tercera llista de subscripció per a contribuir a les despeses de les festes de l'Any Franciscà a Catalunya, i per a contribuir a l'erecció a Montserrat d'un monument a Sant Francesc, suma 695 pessetes. Import de les llistes anteriors, pessetes 3.500. Total recaptat fins avui, 4.195 pessetes.

Tots els que desitgin lliurar donatius, poden fer-ho a qualsevol dels Convents de Caputxins de Barcelona, (Pompeia, Ajuda, Divina Pastora a Sarrià) o als individus del Comitè Econòmic, senyors Francesc d'A. Suris, Lúria, núme-

ro 28; Joan Marín, Claris, 6; Joan Tintoré, Ronda de Sant Antoni, 61; Lluís Duran i Quintana, Bruch, 72; i Manuel Thió i Rodés, Girona, 63.

En la cancelleria del bisbat s'han subscrit amb la quota mensual d'una pesseta, amb destinació al temple parroquial de Vilalba Saserra, els molt il·lustres Lluís Giró, rector de la Bonanova; Lluís Montfort, ecònom de Sant Pere de les Puelles, i els senyors Tomàs Purcals, Francesc J. Plarés, Folcà, Conrat Dalmau, Lluís Ramon Colomines; el molt il·lustre doctor Sebastià Puig; canonge senyor Josep Gener Ferrer, i els senyors Jaume Ferrer i Enric Lacases, degà del Vallès.

Premis Rafel Patxot i Ferrer

A estudis històrico-político-socials.

En Rafel Patxot i Ferrer fou un ciutadà guixolenc de vigorosa actuació pública, i el seu nét, Rafel Patxot i Jubert, volent honorar aqueixa bella figura cívica, instituí la present fundació, destinada a premiar estudis monogràfics sobre temes que es dignin amb les aficions o la manera d'ésser d'aquell patrio.

Molt agraïda la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona envers el fundador de tan benemèrita obra cultural, i associada de tot cor a la mateixa, adreça a la gent estudiosa de Catalunya les adjuntes convocatòries, subjectes a les següents condicions generals.

Tots els treballs han d'ésser adreçats al domicili social de l'Acadèmia (carrer del Bisbe Casadó, 14, de Sant Just, Barcelona) a nom del seu secretari.

Els estudis o treballs que resultin premiats quedaran de propietat de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, la qual tindrà la facultat d'incorporar-los a les seves publicacions. El fundador d'aquests concursos es reserva el dret de publicar-los pel seu compte. En un i altre cas, serà estampat, en el lloc més visible, que l'obra ha estat premiada en els concursos Rafel Patxot i Ferrer i l'any del concurs.

Respecte dels temes socials creiem avinent recordar que aquests concursos, essent un tribut a la memòria d'un home d'acció, cal que els autors prescindin d'abstraccions i, agitant els fets concrets i consumats de les coses vistes en focí l'anàlisi sobre la taula experimental, treient-ne les conclusions positives.

Constitueixen el Jurat: En Francesc Carreres i Candi, president de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona; En Ferran Valls i Taberner, per l'Institut d'Estudis Ca-

talans, i En Rafel Patxot i Jubert, com a fundador, o en nom seu, En Daniel Girona i Llagostera.

SETE CONCURS: 1926
Segona convocatòria

Aquest concurs es compon de dos premis.

a) Premi de dues mil pessetes: Tema: El ressorgiment de Catalunya en la segona meitat del segle XVIII i les seves causes.

b) Premi de dues mil pessetes: Tema: Estudi de contrastos històrics. Els ideals de llibertat de la passada centúria i llur crisi en la present.

Els treballs que optin a aquests premis han d'ésser absolutament inédits, escrits en llengua catalana i en bona lletra (es recomana que siguin escrits a màquina). Aquests estudis han d'ésser lliurats abans del dia 1 d'octubre de 1927.

El veredictat es farà públic el dia 28 de gener de 1928.

VUITE CONCURS: 1927
Primera convocatòria

Aquest concurs es compon de dos premis.

a) Premi de dues mil pessetes: Tema: Monografia sobre política exterior d'algun dels monarques catalans dels segles XIII al XV inclussiu, o sobre alguna de les institucions de Catalunya fins al Decret de Nova Planta.

b) Premi de dues mil pessetes: Tema: Estudi de la família dels costums i la legislació de la Societat contemporània.

Els treballs han d'ésser inédits en absolut, escrits en llengua catalana i en bona lletra (de màquina, preferentment). Aquests estudis han d'ésser lliurats abans del dia 1 d'octubre de 1927.

El veredictat es farà públic el dia 28 de gener de 1929.

Barcelona, 28 de gener de 1927.

El secretari de l'Acadèmia, Aníbal Par.

VEREDICTE
SISE CONCURS: 1925

S'ha presentat un treball sota el nom "Joan I d'Aragó". És el resum d'una investigació fonda i acurada, duta a terme, principalment, en els Registres de l'Arxiu General de la Corona d'Aragó. L'autor segueix la vida del monarca a partir dels seus temps juvenils, des que fou príncep de Girona fins a la seva mort. Està redactat en fàcil llenguatge i amb la sobrietat que requereix aquesta mena de treballs. És la millor relació documentada que fins ara s'hagi fet de la vida de tan inclut monarca.

El Jurat creu, demés, que la publicació d'aquest notable treball adquiriria el seu màxim interès aplegant al final tota la copiosa documentació que hi apareix intercalada. L'escrip de l'autor de no deixar-se influir pels historiadors que abans d'ells s'han ocupat de Joan I és lloable en sí; però ara convindria completar el treball recollint les adquisicions anteriors de la crítica històrica.

En definitiva, el Jurat, en presència d'un treball que constitueix, sens dubte, un llibre remarcable sobre aquell rei, acorda adjudicar-li el premi a) d'aquest concurs.

No havent-se presentat cap treball optant al premi b), es declara desert.

Barcelona, 28 de gener de 1927.

Francesc Carreres i Candi, president de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona; Ferran Valls i Taberner, de l'Institut d'Estudis Catalans; Daniel Girona i Llagostera, en representació d'En Rafel Patxot i Jubert, fundador dels presents concursos.

EXPOSICIONS D'ART
SALA PARÉS
DILL-POIG MARQUES-PUIG Pintura Clausura avui

GALERIES LAYETANES
CORTS CATALANES, 613
CLOTILDE FIBLA Pintura
LL. BONAMICI (francès) " " P. BASATE Fins a l'11 actual

ESTUDI ARENYES
CORTS CATALANES, 670
E. GALVEY Pintura Inauguració avui

LA PINACOTECA
CORTS CATALANES, 644
Exposició d'Art Clàssic: Obres de Villadomat, Murillo, Rubens, etc. Fins al 6 actual

ARTS APLICADES
URAITA S.A.
PASSEIG DE GRACIA, 90
Revestiments artístics "DEKOR" ARGENTERIA JENSEN Exposició permanent

COMAS I CUS EN C.A.
PASSEIG DE GRACIA, 2
Exposició permanent

MARIA ESCALANES
PIETAT, 10 (darrera la Catedral)
Antiquitats i Objectes d'Art Exposició permanent

talans, i En Rafel Patxot i Jubert, com a fundador, o en nom seu, En Daniel Girona i Llagostera.

SETE CONCURS: 1926
Segona convocatòria

Aquest concurs es compon de dos premis.

a) Premi de dues mil pessetes: Tema: El ressorgiment de Catalunya en la segona meitat del segle XVIII i les seves causes.

b) Premi de dues mil pessetes: Tema: Estudi de contrastos històrics. Els ideals de llibertat de la passada centúria i llur crisi en la present.

Els treballs que optin a aquests premis han d'ésser absolutament inédits, escrits en llengua catalana i en bona lletra (es recomana que siguin escrits a màquina). Aquests estudis han d'ésser lliurats abans del dia 1 d'octubre de 1927.

El veredictat es farà públic el dia 28 de gener de 1928.

VUITE CONCURS: 1927
Primera convocatòria

Aquest concurs es compon de dos premis.

a) Premi de dues mil pessetes: Tema: Monografia sobre política exterior d'algun dels monarques catalans dels segles XIII al XV inclussiu, o sobre alguna de les institucions de Catalunya fins al Decret de Nova Planta.

b) Premi de dues mil pessetes: Tema: Estudi de la família dels costums i la legislació de la Societat contemporània.

Els treballs han d'ésser inédits en absolut, escrits en llengua catalana i en bona lletra (de màquina, preferentment). Aquests estudis han d'ésser lliurats abans del dia 1 d'octubre de 1927.

El veredictat es farà públic el dia 28 de gener de 1929.

Barcelona, 28 de gener de 1927.

El secretari de l'Acadèmia, Aníbal Par.

VEREDICTE
SISE CONCURS: 1925

S'ha presentat un treball sota el nom "Joan I d'Aragó". És el resum d'una investigació fonda i acurada, duta a terme, principalment, en els Registres de l'Arxiu General de la Corona d'Aragó. L'autor segueix la vida del monarca a partir dels seus temps juvenils, des que fou príncep de Girona fins a la seva mort. Està redactat en fàcil llenguatge i amb la sobrietat que requereix aquesta mena de treballs. És la millor relació documentada que fins ara s'hagi fet de la vida de tan inclut monarca.

El Jurat creu, demés, que la publicació d'aquest notable treball adquiriria el seu màxim interès aplegant al final tota la copiosa documentació que hi apareix intercalada. L'escrip de l'autor de no deixar-se influir pels historiadors que abans d'ells s'han ocupat de Joan I és lloable en sí; però ara convindria completar el treball recollint les adquisicions anteriors de la crítica històrica.

En definitiva, el Jurat, en presència d'un treball que constitueix, sens dubte, un llibre remarcable sobre aquell rei, acorda adjudicar-li el premi a) d'aquest concurs.

No havent-se presentat cap treball optant al premi b), es declara desert.

Barcelona, 28 de gener de 1927.

Francesc Carreres i Candi, president de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona; Ferran Valls i Taberner, de l'Institut d'Estudis Catalans; Daniel Girona i Llagostera, en representació d'En Rafel Patxot i Jubert, fundador dels presents concursos.

Teatre de Bernard Shaw

HA SORTIT

Santa Joana

amb el pròleg de l'autor

Traducció de Carles Capdevila i C. Fernández Burgas : : :

Preu: 4 Ptes.

DIPOSIT:

LLIBRERIA BONAVIA - Tapineria, 4

SOLER I TORRA G. MANS
BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13 : Bonsuccés 1 i 3

Negociem el Cupó del Deute Amortitzable 5 %

VENCIMENT

15 de febrer propinent

CAMBRA GUIRASSADA - CAIXES DE LLOGUER
per a guarda de valors, documents, joies i altres objectes de valor. — Compartiments des de 22 pessetes anuals.

En venda la novel·la d'En Millàs Raurell

"La Caravana"

Una caravana d'homes i dones amb llurs vides torturades, grises, sofrint les petites amargors humiliacions de cada dia

Preu: 4 Ptes.

Administració:

Llibreria Catalònia

17 - Plaça de Catalunya - 17

SOCIETE GENERALE
de Banque pour l'Etranger et les Colonies

Sucursal de Barcelona
Plaça de Catalunya, 20

Tota mena d'operacions de Banca de 3 i 1/2

CAIXES DE LLOGUER

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIE

POMPES FUNEBRES

LA CONDAL S.A.

Telèfon 1027 A La més acreditada i important de Barcelona Telèfon 1078 A

Central: Rambla de Catalunya, número 15, pral.

ensenyament religiós ha estat bandejat del programa de les escoles oficials. En certs districtes de Nova York, enquestes recents han revelat que més de la meitat dels infants ignoraven fins l'existència dels deu manaments de la llei de Déu.

"Al 'High School', a la Universitat sobretot, hom professa teories filosòfiques de les més radicals. Per exemple: la teoria del "Behaviorism" en psicologia, que redueix l'home al rol d'un animal. A això cal afegir les afirmacions materialistes dels primaris, adeptes de l'evolucióisme absolut."

CATALUNYA

TARRAGONA
El "Diario de Tarragona" : El tramvia de Reus a Tarragona : La mort d'En Pin : Nova Junta de periodistes

Un plebiscit del "Diario de Tarragona". Feia ja més de dos anys que durava i semblava que anava a quedar resolt del tot quan per la mort del senyor Clavé, passà la publicació a mans d'altres propietaris, per no haver estat abans acceptada com a propietaris, segons d'acord amb el "Diario de Tarragona", que aquest fou considerat com a portaveu de la ciutat.

Ha tingut aquest plebiscit un episodi. El senyor Ricard Clavé ha plantejat en no rebre la propietat de la publicació al senyor Macià Mallot, el qual contrariament pretén que el "Diario de Tarragona" estigui imprès des de la ciutat de Tarragona, al qual el senyor Guasch com a propietari, li donava dret a continuar la publicació i a no pagar el director pel seu compte. El plebiscit ha estat fallat en conseqüència del senyor Guasch, al qual s'ha condemnat al pagament de les despeses. Cal esperar, doncs, que el "Diario de Tarragona" continuï a Tarragona, al qual s'ha donat un nou plebiscit, no veurà encara més per raons d'acord amb la seva vida.

Ha estat a Tarragona el senyor A. de Prunera, el qual ha acompanyat oficials de la policia amb el projectat de Reus a Tarragona.

En la sessió que celebrà el "Diario de Tarragona", es donà un telegrama de condol a la senyora vídua de Tarragona senyor Pin i d'acord fer constar el sentiment de la ciutat per tan dolorosa pèrdua.

COLOMA DE GRAMANET
El "Diario de Tarragona" : Teatral : Fútbol. : Altres noves

La reunió celebrada diumenge passat pels Amics de la Ciutat, presidida per la senyora vídua de Tarragona senyor Pin i d'acord fer constar el sentiment de la ciutat per tan dolorosa pèrdua.

En la sessió que celebrà el "Diario de Tarragona", es donà un telegrama de condol a la senyora vídua de Tarragona senyor Pin i d'acord fer constar el sentiment de la ciutat per tan dolorosa pèrdua.

torn de la presa de possessió de la mestressa Na Mercè Utgós sembla que entra en vies de solució.

La nova mestressa espera, encara, que l'Ajuntament li doni possessió del carrer.

SANT FELIU DE GUIXOLS
Sardanes : Moviment del port. Els nous regidors : Fútbol. Altres noves

Diumenge passat, per tal de commemorar la inauguració oficial de l'estatge dels Amics de la Sardana, va celebrar-se un festival sardanístic al passeig de Mar, a l'escaient hora del migdia.

La cobla Unió Guixolencs interpretà inspiradament les sardanes "A cal Polló", Gravalosa; "La més gentil" (estrena), Josep M. Vilà, i "Camprodon", Mandó.

El dia, esplèndid, congregà una veritable gernació al passeig, i foren en nombre creixent les rotllanes de balladors que puntejaven la nostra bella dansa.

Durant el passat mes de gener ancoraren al port set vapors espanyols, quatre d'anglesos, tres de suecs, dos de nord-americans, un de grec, un de belga, un de finlandès i un de noruec. Total, 20.

Entraren, així, mateix, vuit vapors espanyols. El total d'embarcacions entrades fou de 28.

El moviment de població durant l'esmentat mes, fou així: Defuncions, 27; naixements, 19; matrimonis, 1.

La Permanent ha acordat, darrerament, crear la plaça d'inspector d'Hisenda municipal, amb el sou de 1.700 pessetes.

Interinament ha estat nomenat per a exercir el nou càrrec d'escriu temporal de secretaria, en Josep Badosa i Padrosa, inspector del Treball a la nostra ciutat.

Ha renunciat el seu càrrec de regidor el segon llinat d'alcalde, Enric Badosa i Calvet, absent ja fa alguns mesos de la nostra ciutat.

Diumenge passat, i en sessió extraordinària del ple, es possessionaren dels seus càrrecs els nous regidors titulars senyors Francesc Batet i Vidal i Salvador Burcet i Carrores; i els nous suplents senyors Josep Ferrer Mallorquí i Josep Suris Morera.

Fou, així, mateix, elegit segon tinent d'alcalde el senyor Jaume Albertí Miró, i substituït del tercer tinent el senyor Enric Palagós Puig.

Ha estat elegit vice-president d'aquesta Cambra de Comerç el prestigiós comerciant Lluís Sibils i Ribes.

Diumenge vinent han de jugar al camp local l'Ateneu Deportiu i el Palafrugell F. C.

VALLS
Excursió col·lectiva : Exposició : El pou de Puigpolat : Altres noves

Diumenge passat, a la sala d'actes del Valls Deportiu, l'orquestra La Principal del Camp va donar un selecte concert.

La mateixa entitat organitza per al dia 13 del corrent una excursió col·lectiva al Monestir de Poblet.

Per tal de fer més profitosa la visita a l'històric Cenobi, els excursionistes aniran acompanyats pel crític d'art Joan Sacs, que tant s'ha distingit en la campanya pro-conservació de Poblet.

Es molt probable que el dia abans el senyor Sacs donarà una conferència, per tal de preparar els que l'endemà es traslladaran a Poblet.

El jove Ignasi Ferrés, "Nasi", ha obert la seva segona exposició de caricatures en una sala del Centre de Lectura.

Es molt visitada.

A l'Ajuntament s'ha rebut confirmació de la real ordre del ministeri de Foment acordant al recurs interposat pels alcaldes de Valls, Nulles, Puigpelat i Vallmoll, contra l'acord del senyor governador civil favorable a les pretensions de l'Ajuntament de Tarragona sobre les aigües del pou de Torrells, del terme de Puigpelat.

En virtut de la nova disposició han d'anul·lar-se les obres realitzades per l'Ajuntament de Tarragona, i no es podrà portar a cap l'extracció d'aigües si abans no ha estat aconseguida la deguda concessió.

La resolució del ministeri ha causat excel·lent efecte a aquesta comarca.

L'advocat valencí senyor Avelló ha rebut, amb aquest motiu, moltes felicitacions.

L'Associació de Música ha anunciat per al dia 11 d'aquest mes un concert a càrrec del Quartet Casals, de Barcelona.

El mes passat no es pogué celebrar el concert del Quintet Redell, de Brussel·les, a causa de la malaltia de dues senyores artistes.

Schladamant s'ha sabut a aquesta ciutat una nova que

ha produït un enrenou molt gran: ens referim a l'intent de supressió del Jutjat de primera instància de Valls.

L'alcalde ha celebrat reunions amb tots els advocats, procuradors i notaris que exerceixen llur professió.

La ciutat ha celebrat la festa de la seva Patrona la Verge de la Candela amb les festes religioses acostumades.

Fora d'això, res més ha tingut lloc que ens recordi cap mica de tradició local, i a fo que aquesta, en els bons temps, no va escassejar mai.

Tanmateix, la festa de la Patrona, tan volguda dels valencians es veu massa negligida. No podria l'Ajuntament fer quelcom per esmenar-ho?

Si les seves ganes d'economia arriben tan lluny, no demanarem altra cosa que les gralles. El toc alegre i únic de l'albada o malinada dels castells seria prou per a fer-nos creure que la tradició encara respira. Al capdavant cap altra cosa expandeix millor l'aire de festa com aquesta albarda, que produeix, a qui la sent per primera vegada, una impressió inesborrable.

Diumenge passat, el Pare Francesc Pous, religiós franciscà que ha passat divuit anys a Xina com a missioner apostòlic, donà una conferència sobre coses d'aquell vast Imperi.

El Banc de Valls anuncia per al dia 14 d'aquest mes junta general ordinària d'accionistes.

El moviment de la població durant la setmana passada ha estat de quatre naixements, set defuncions i un matrimoni.

SABADELL
Neorològica : Pel bosc de Can Feu

Ahir finà en aquesta ciutat la senyoreta Rita Buxó Domènech, filla dels prestigiosos industrial i bon amic nostre Josep Buxó i Pi.

Es tanmateix desolador que en una edat tan jove la mort arrenqui vides com la de Rita Buxó, tot just als 17 anys, i quan, com en aquest cas, una auroreola de simpatia florís a seu voltant.

La senyoreta Rita Buxó era a la nostra ciutat un dels més autèntics exemples d'aristocràcia d'aquella mena que voldríem veure arrelada entre nosaltres, i que tanta falta fa.

Ens és dolorós haver d'expressar el nostre sentiment, el qual testimoniam a la família Buxó amb la nostra més íntima sinceritat. (A. C. S.).

Sembla que per tal d'orientar-se (llegeixi's bé: d'orientar-se) l'Ajuntament trametrà una comissió a Tarragona per estudiar la plaça mercat d'aquella població, a fi de veure si pot estar d'utíl aquí.

S'ha reunit la Comissió pro-bosc de Can Feu i ha estudiat la proposta del seu propietari, marqués de Montsoliu.

Aquesta proposta sembla escapada dels famosos comptes del Gran Capità, i tota la ciutat, quan l'ha coneguda, ha quedat meravellada de l'audàcia d'haver estat tan sols formulada.

El marqués de Montsoliu ha demanat per l'area de bosc i terrenys immediats, la suma de quatre milions de pessetes.

"Le Feu", la revista francesa que tan sovint s'ocupa de les coses catalanes, ha publicat un comentari de Pierre Rouquette a les edicions que fa la nostra ciutat, encapçalant aquest comentari amb el títol "Les éditions de La Mirada et l'Humour Catalan".

Probablement dintre del vinent mes de març quedarà oberta al públic la Biblioteca de la Caixa d'Estalvis, a la qual l'Ajuntament ha decidit de no donar subvenció per ara.

El vinent concert de la benemèrita Associació de Música serà confiat segurament a un dels més famosos Quartets de corda que existeixen a Europa.

Probablement aquesta sessió tindrà lloc dins la darrera setmana del mes que som.

MANRESA
Ha mort En Pere Jorba i Gassó

Acaba de morir, després de llarga malaltia, el conegut home de negocis senyor Pere Jorba i Gassó, fundador de les Indústries i Magatzems Jorba, una de les cases més importants de la península. El final complava 81 anys.

El senyor Jorba i Gassó nasqué al poble de Sant Vicenç de Castellet l'any 1846. Va fundar-hi l'any 1869 un petit negoci junt amb la seva muller, Na Teresa Rius Vilaseca.

Varen traslladar-se a Manresa l'any 1885, i d'aleshores ençà la Casa Jorba ha anat creixent amb la forma que avui tothom reconeix. Actualment és considerada com un dels establiments més importants de la península, puix que ultra les cases de Manresa i Barcelona, omple també amb diverses fa-

briques de filats i teixits de coló.

L'esforç realitzat per aquest vell que acaba de morir, admirablement secundat pels seus fills senyors Joan i Pere, és una demostració dels progressos que pot assolir en el transcurs d'una vida l'activitat humana, car havent nascut completament pobre, el senyor Jorba i Gassó deixà als seus fills una fortuna quantiosa esmerçada en els diversos negocis als quals ve dedicant-se la coneguda casa.

Rebent els seus fills senyors Joan i Pere, gerents, respectivament, de les cases de Manresa i Barcelona, així com els altres fills senyors Sebastià i Josep, l'expressió del nostre condol per la pèrdua que acaben d'experimentar.

SANT QUIRZE DE BESORA
L'Ajuntament : Defuncions : Cinemes

Ha estat resolta la crisi promoguda per la totalitat de l'Ajuntament. La dimissió col·lectiva que havien presentat, va modificar-se després d'una visita feta pel delegat governatiu, que, pel que es veu, va convèncer uns quants de la necessitat de no deixar d'una manera tan inesperada la casa gran.

Així, doncs, la dimissió es limità a tres regidors de Sant Quirze i quatre de l'agregat Montesquiu. Els nous regidors són: Sant Quirze: Francesc Tennes Poble, Ramon Quer Picart i Josep Salaberri Vinyes, aquest últim proposat per a batlle, càrrec que ja havia exercit abans.

Els sortints són: Joan Estivill Estivill, Josep Musté i Josep Espadaler. Tots els regidors són afiliats al P. U. P. De Montesquiu sabem que hi han entrat els senyors Muñoz, Joan Estivill i un altre senyor del qual sentim no recordar-ne el nom. Dintre els sortints hi ha el senyor Coromíols.

A Manresa va finir dissabte proppassat un germà del senyor rector de Sant Quirze, mossèn Adolf Clapera, R. I. P. El seu germà i família tota rebí el nostre més sincer condol.

També morí el pare del senyor jutge, en Joan Rovira.

Sembla que al Centre Tradicionalista es proposen reanunciar el cinema, però ara sembla que el local tindrà certa independència de la Societat. Ho recollim solament com a informació.

SGLER I TERRA GMANES
BANQUERS

BITLLETS

Francescos, 2365 per 100. Anglesos, 2905 pessetes. Italians, 2575 per 100. Belgues, 83 per 100. Suïssos, 11520 per 100. Portuguesos, 028 pessetes. Reichsmark, 142 pessetes. Austrí (schilling), 082 pessetes. Txecoslovàquia, 1775 per 100. Holandesos, 240 pessetes. Grècia, 725 per 100. Suècia, 158 pessetes. Noruega, 150 pessetes. Dinamarca, 156 pessetes. Finlàndia, 1550 per 100. Romania, 3 per 100. Bulgària, 375 per 100. Turquia, 290 pessetes. Estats Units, 59875 pessetes. Canadà, 588 pessetes. Algeris, 2475 pessetes. Uruguais, 6 pessetes. Xilens, 066 pessetes. Brasilers, 066 pessetes. Bolivians, 125 pessetes. Colomians, 525 pessetes. Peruanos, 2025 pessetes. Paraguais, 010 pessetes. Venezuelans, 1 pessetes. Japonesos, 290 pessetes. Algeris, 2340 per 100. Egipte, 2930 pessetes. Filipines, 260 pessetes.

OR

Alfons, 118 per 100. Unecs, 118 per 100. 4 i 2 duros, 118 per 100. 1 duro, 118 per 100. Isabel, 119 per 100. Francs, 117 per 100. Lliures, 2950 pessetes. Dòlars, 605 pessetes. Cúb, 6 pessetes. Mèxic nou, 122 per 100. Venezuela, 117 per 100. Marcs, 144 per 100.

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

ELS ESPECTACLES

TEATRES

Gran Teatre del Liceu
Demà, dissabte, a les nou en punt: Debut dels celebrats artistes senyores Rosa Ader i L. Artot-Padilla i senyor Carlo Henner. Primera representació de la formosa comèdia musical en quatre actes, de l'immortal Mozart, **LES BODES DE FIGARO**. Hi prendran part els celebrats artistes senyora Hussa i senyor Granforte. Mestre director, Julius Pruwer. Direcció escènica, Otto Erchardt. Diumenge, tarda, **LES BODES DE FIGARO**. — Diumarts, presentació del cèlebre tenor Giuseppe Hilsop, l'òpera **LA BOHEME**. — Dimecres, **FREISCHUTZ**. Debut dels celebrats artistes Elisabeth Kandy, Jaro Dworsky, Herbert Panssen i Jean Stern. — Es despatxa a complaüria.

Teatre Català Romea
Aquesta tarda a les 5. Nit, a un quart d'onze. La bella i genial estrella

Carme Flores
Art. Luxe. Bellesa. Distinció. Repertori completament nou. Completaran el programa les següents notables atraccions: **FREDDY ET HELAL**, fantasistes russos. **LES PILARS**, acrobates a la bascula. **POUSINET**, el rei de la comicitat.

CARMETA DELGADO
gentilíssima ballarina. — Cada dia, tarda i nit, actuarà la bella i gentil estrella

CARME FLORES
Art. Luxe. Bellesa. Distinció. Repertori completament nou. Completaran el programa les següents notables atraccions: **FREDDY ET HELAL**, fantasistes russos. **LES PILARS**, acrobates a la bascula. **POUSINET**, el rei de la comicitat.

NOVETATS
TEATRE CATALA
Avui, divendres, a un quart de deu del vespre: **FINCIO EXTRAORDINARIA** A HOMENAJE DE L'INSIGNE PRIMAVERA. **MIGNASI IGLESIES** Es representaran els seus formidables èxits

LA SENYORA MARIETA I LA LLAR APAGADA
Demà, dissabte, tarda: **LA LLAR APAGADA**
Nit: **ESTRENA DE**

EL CAMI DESCONEGUT
de l'Avell Artís, per En Borràs Diumenge que ve, a dos quarts de quatre: El secret de la capsa d'or; a tres quarts de sis i a tres quarts de deu de la nit: El camí desconegut

TEATRE COMIC
El teatre de les grans revistes Aquesta nit a les 9'45: 70 representació de la superba revista

SEGONA VERSIO DE JOY - JOY
La super-revista fastuosa i de luxe insuperable, que distreu, fascina i encisa. Gran èxit dels nous quadros

INGENUITAT
UN EMPLEO ORIGINAL
EL CABALLERO DE LA ROSA
TRES CANÇONS
LAS RONDAS DEL CASTILLO
EL PRADO EN PRIMAVERA
UNA ORGIA DE PLUMAS

Butaques a 5 ptes. Seients numerats a 2 ptes. Demà, dissabte, tarda i nit, la grandiosa revista

SEGONA versio de JOY-JOY.

EL DORADO
Companya de sarsuela de Frederic Caballé

Avui, divendres, tarda, a les cinc: **MANSO CORDERO** i 59 representació del gran èxit

El huesped del Sevillano
Formosa partitura del mestre Guerrero.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

43 professors d'orquestra, 43 Nit, a tres quarts de deu: La comèdia lírica en tres actes

EL CASERIO
Joia musical del mestre Jesús Guridi. Per Frederic Caballé i Emili Vendrell.

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

Els predilectes de les famílies distingides Orquestres: JOVER i TORRENTS

Avui, divendres, insuperable programa: **Noticieri Fox n. 7**; **El preu del desert**, drama, per Charles Jones; **Un salt amb sort**, còmica, i èxits de la divertidíssima comèdia **Amor i too de olarins**, deliciós argument ple de situacions còmiques, per Lilyan Harvey i Harry Liedtke. — Nota: En la projecció d'**Amor i too de olarins** actuarà la banda de trompetes del vuit leuget d'artilleria. — Avui, de 6 a 8, es despatxaran butaques numerades per a la sessió especial de diumenge.

Teatre Català - NOVETATS
Demà nit, Associació de Mercers

EL CAMI DESCONEGUT
(estrena)

Es despatxen vals: Cooperativa de l'Associació, Giriti, número 5, pral. Telèfon 2102 A.

EL CAMI DESCONEGUT
de l'Avell Artís, s'estrena demà al

Teatre Català - NOVETATS

El último mono

OLYMPIA
AVUI, DIVENDRES, tarda, a les 5, i nit, a les 10:

QUART DIA
de projecció de l'emocionant cinedrama, obra magna de l'illustre escriptor

JACINT BENAVENTE
(Premi Nobel de 1922)

MÁS ALLÁ DE LA MUERTE
(de grandiosos èxits)

Cooperarà amb unes demostracions pràctiques d'hipnotisme a la pista el cèlebre professor

ONOFROFF
Butaques a 2 i 150 ptes. - Seients a 1 pta. - Entrada general, 0'60.

Demà, dissabte, i passat demà, diumenge, tarda i nit, **ÚLTIMS DIES**

El último mono

COLISEUM
Telèfon 3535 A.

ORQUESTRA COLISEUM
Avui, divendres, Tarda: **Revistes i Còmica** 4'30

PILAR ALCAIDE
(dansarina) 5'15

EL MON PERDUT, per Lloyd Hughes, Bessie Love, Lewis Stone, estrena 5'45

MERCE SEROS (cupletista) 7'20

Revistes i Còmica 9'30

PILAR ALCAIDE 10'10

EL MON PERDUT 10'38

MERCE SEROS 11'45

Nota: L'Empresa es reserva

